

WALPO 02/05

Makedoniassa
Molvaniaan

MUUTOS

Lontooseen
Perussa

“Onko poliittinen historia enää
poliittista historiaa?”

von Baghin
leffavinkit

**OPIKELIJOIDEN
VUOKRAVALITYS**

VALTAKUNNALLINEN

KATSO

**OVV.
COM**

- Ilmoittaudu hakijaksi
- Vapaat asunnot

HELSINKI
HÄMEENLINNA
JOENSUU
JYVÄSKYLÄ
KUOPIO
LAHTI
OULU
PIEKSAMÄKI
PORI
RAUMA
TAMPERE
TURKU

Turun toimisto:
Hämeenkatu 14
(02) 2338 308
turku@ovv.com

**OVV !
10 V. ○**

Yhteistyössä:

 Fortum

 TAPIOLA

www.ovv.com

Erikokoisia juhlahuoneistoja
Ei erillistä tilavuokraa
Erinomainen ruoka
Perhejuhlat, kokoukset, yritysjuhlat,
karonkat, sauna

**Herkullista ja edullista iltapalaa sitseihin
ja muihin opiskelijatilaisuuksiin.
Ruokalistamme löytyvät kotisivuiltamme.**

Puh. 2511122, 0400-487167

turun.upseerikerho@kolumbus.fi
www.turunupseerikerho.fi

TURUN UPSEERIKERHO r.y.
tilausravintola

Kaivokatu 12 — Hämeenkatu
20520 Turku — Uudenmaankatu — Itäinen Pitkäkatu

TYKS
Kupittaa
Data
City

**Herää
kotona**

TURUN YLIOPIPILASKYLÄSÄÄTIÖ

Etsi oma koti. Täytä hakemus osoitteessa www.tys.fi

Pääkirjoitus

Aamuöinen aivovuoto

Olen havainnoinut.

Yöllä kotia kohti yksin kävellessä mieleen pomppaavat usein juuri ne parhaat ajatukset. Jos humalatila on sopivassa vaiheessa tai sopivan mieto, noita ajatuksia pitää tuolla hetkellä täysin kuninkaallisina. Silloin tuntuu, että on jotain suurta, haluaisi tehdä jotain mieletöntä ja ah niin kliseisesti vaikka halata koko maailmaa.

Olisi todella hienoa voida ikuistaa tuo mielettömän kaunis tunne. Se lohduttaisi pimeinä iltoina kummasti, kun ihmisolennon – kuten Rölli meitä kuvaisi – olo joskus tuntuu niin vähäisen säällittävältä. Alakulo olisi kerralla poispyyhkäisty, kun mahtipontiset maailmanparannusaatteet vyöryisivät tilalle.

On sääli ja Suomen kansantalouden kannalta jopa huolestuttavaa, että todennäköisesti valtaosa mullistavista aamuyön keksinnöistä jää seuraavana aamupäivänä syystä tai toisesta vaille huomiota ja muistikuvaa. Puhuvat Kiina-ilmiöstä, puhuvat aivoviennistä, puhuvat insinöörien järjettömästä määrällisestä ylikoulutuksesta. Puhukoot, mutta tämä on se aihe, josta pitäisi. Iloisten aamuöiden yksinäisten keksintöjen menettäminen vie meiltä kilpailukyvyyn. Se vie meiltä kansainvälisen arvostuksen, mikä taas painaa kansallisen omanarvontuntomme jos mahdollista vieläkin alemmas. Ja lopulta loska ja pimeys pusertavat meidät vihoviimeiseen rotankoloon.

Toukuun aamuöinä loskan etsiminen voi osoittautua työlääksi, ja jo senkin vuoksi: on Muutoksen aika, kesäöiden kukoistavat innovaatiot on saatava talteen. Kynän puolikas ja paperinpala kuulukoon jokaisen öisen yksinkävelijän vakiovarustukseen. Hätätilassa kännykkäkin käy.

Muutos

Tässä Walpossa puhutaan muutoksesta. Yksi p-klubilaisista on vaihtarina Perussa, toinen lähdössä Lontooseen, kolmas Turkissa. Ties kuinka monta jossain muualla. Aina muutos tuntuu yhtä suurelta ja toivoakseni myös piristävältä ja inspiroivalta.

Pienemmän muutoksen opiskelijalle tarjoaa kesä ja kyseisen yhdyssanan puuttuva puolisko, työ. Pian on taas aika puurtaa kolmisen kuukautta voidakseen puurtaa seuraavat yhdeksän kuukautta ilman nälänhätää. Kaikki eivät ehkä koskaan palaa joukkoomme. Toiset jäävät työelämäkoukkuun luonnollisen maisteripoistuman kautta, toisista tulee addikteja jo nuorina ja kertakokeilusta.

Kävi miten kävi, kannattaa aina pitää mielessä, että kesällä Suomi on parhaimmillaan. Siksi burn outin hankkiminen ei ole suositeltavaa. Pankkitilin lisäksi olisi hyvä muistaa helliä kesällä myös itseään. Rentouttavaa kesää itse kullekin!

Pekka

Politiikan tutkimuksen
klubi ry:n sitoutumaton
äänenkannattaja

WALPO

Päätoimittaja
Pekka Mäntylä
(pjmant@utu.fi)

Toimittajat
Tiia Haapaniemi
Olli Hakala
Antti Halonen
Tiina Heinilä
Maiju Jääskeläinen
Mira Ojalehto
Matias Ollila
Sampo K. Saarinen
Tytti Seppänen
Petri Toiviainen
Sami Torssonen
Milla Vaha
Juha Vuori
K. Alkkis

Kuvaajat
Eeva Ahotupa
Tiia Haapaniemi
Kirsi-Marja Lonkila
Paavo Lähteenmäki
Lotta Mattsson
Pekka Mäntylä
Kalle Nurmisto
Petri Toiviainen
Suvi Tuhkanen

Taitto ja ulkoasu
Pekka Mäntylä

Ilmoitusmyynti
Asta Sundqvist
(atsund@utu.fi)

Julkaisija
Turun yliopiston Politiikan
tutkimuksen klubi ry
(P-klubi)
Rehtorinpellonkatu 4A,
2.kerros
20500 TURKU
<http://org.utu.fi/tyyala/pklubi>

Levikki
110 kpl
Painopaikka
Digipaino

Sisältö 02/05

5 Puheenjohtajan puheenvuoro

(Mira Ojalehto)

6 Onko poliittinen historia enää nimensä veroista?

(Sampo K. Saarinen)

7 Miten käy asevelvollisuuden?

(Matias Ollila)

8 Jalkapallon ja politiikan kiehtova sekoitus

(Olli Hakala)

10 Fuksin ensimmäinen vappukoitos

(Maiju Jääskeläinen)

Muita outoja
vappuasentoja
sivuilla 10-12.

14 ISHA-treffit Makedoniassa

(Petri Toiviainen)

16 Mestarikaataajat

(Pekka Mäntylä)

17 Curlingin ihmeellinen maailma

(Olli Hakala)

18 Molvania -- tuleva turistirsä

(Olli Hakala)

21 Muutosbingo!

(Antti Halonen)

22 Linkkivinkki ja Sovinismia!

(Sami Torssonen)

24 Muuttuvassa yliopistomaailmassa

(Sampo K. Saarinen)

25 K. Alkkis muistaa

26 Kivihiihivoimalaa ihmettelemässä

(Maiju Jääskeläinen)

28 Vaihtopenkki San Marcosista

(Tiia Haapaniemi)

30 Peter von Baghin leffavinkit

(Matias Ollila)

31 Walpon oma Walter de Camp Marilynissä

(Tiina Heinilä)

31 Tapahtumakalenteri

32 Oikea bingo!

(Pekka Mäntylä)

34 Suuntana LSE

(Milla Vaha)

35 Toimituksen tuolta puolen. Ex-päätoimittaja muistelee

(Juha Vuori)

36 Naisemme valtuustosaleissa

(Tytti Seppänen ja Mira Ojalehto)

Kansi: Lentäen kohti muutosta.

Kuvaaja Mikko Maliniemi/ www.airliners.net

Puheenjohtajan puheenvuoro

Puheenjohtajana tulee joskus miettineeksi ainejärjestötoiminnan käytännön asioiden lisäksi myös sen analyttisempaa puolta. Unettomina öinä on hyvää aikaa pohtia, miten tämän vuoden hallitus voisi muokata P-klubia entistä ehommaksi ja ehkä paremmin ajan vaatimuksia vastaavaksi. Huhtikuussa järjestämässämme vanhojen hallituslaisten tapaamisessa tuli selkeästi ilmi, ettei p-klubilaisuus kalpene iän myötä. Vaikka ainejärjestöaktiivin ura oli monien kohdalla vaihtunut työpaineiksi ja vakiintuneeksi perhe-elämäksi, useat innostuivat muistelemaan, millaisen panoksen oli omana aikanaan P-klubille antanut ja mitkä perinteet olivat saaneet alkunsa minäkin vuonna.

P-klubin toiminta perustuu suuressa määrin vuodesta toiseen jatkuviin perinteisiin ja eteenpäin periytyviin tapoihin. Tässä on hyvät ja huonot puolensa. Yhtäältä jatkuvuus helpottaa järjestävän osapuolen työ määrää ja perinteet luovat tärkeää yhteenkuuluvuuden tunnetta sekä me-henkeä. Toisaalta aika muuttuu, toimijat vaihtuvat, ja jotkut asiat menettävät hohtonsa. Muutos ei aina voikaan tarkoittaa vain uusia juttuja, vaan joskus on myös luovuttava jostain. Toimijoiden on otettava se riski, että uutta kokeiltaessa n:n vuoden klubilainen nousee barrikadeille. "Kyllä silloin meidän aikana!" ja "Ei näin ole ennenkään tehty!" kuitenkin kuulostavat omaan korvaani haasteilta. Vanhatkin perinteet on nimittäin tehty joskus ensimmäistä kertaa.

Jos ja kun muutoksia tehdään, niitä tehdään kokeilujen kautta. Hyvät uudet ideat kuitenkin hautautuvat helposti pöytäkirjoihin, eivätkä koskaan toteudu. Ehkä silloin tällöin tehty kunnan brainstorming P-klubin toiminnasta ei olisi pahitteeksi. Esimerkiksi minuutin mittaisen aivotuuletuksen jälkeen järjevimät ajatukseni muotoutuivat kysymyksiksi: Tulisiko toimintaa järjestää myös viikonloppuisin? Osallistuisivatko ihmiset opintopiireihin? Pitäisikö P-klubin järjestää fukseille

myös täysin alkoholiittomia tapahtumia? Tarpeeksi hullu hallitus kokeilee ja tekee ideoista totta, katsotaan onko meistä tänä vuonna siihen.

* * *

Yksi kevään arkisimmista muutoksista opiskelijan elämässä on vuosittainen siirtyminen lukusaleista kesätöihin. Toiset paiskivat töitä läpi vuoden, mutta vain harvat jättävät kesän kuukaudet kalenterissaan vapaiksi rentoutumiselle ja todelliselle lomalle. Vaikka opiskelijan status on koko vuoden ajan opiskelija, useat käyttävät siitä miltei kolmasosan töiden tekemiseen.

Ne onnelliset tulevat valtiotieteilijät, jotka onnistuvat saamaan "koulutusta vastaavaa työtä" opiskellessaan, odottavat kesää varmasti erilaisella motivaatiolla kuin muut. En silti valita tavallisten hanttihommien tekemistä, sillä jonkunhan on yhteiskuntaa pyörittävä silloinkin, kun Suomi on lomalla. Työt on tehtävä ja opiskelijan on elätettävä itsensä. Ja miksikäs monilahjakkaat valtiotieteen ylioppilaat eivät muka osaisi kassakoneen käyttöä, trukilla ajoa tai siivousrätin vääntämistä! Olisiko valttikorttimme työmarkkinoilla sittenkin arjen ja alaisten ymmärtäminen, poliittisen järjestelmän hallitsemisen sijaan? Minä ainakin odotan jo innolla työelämän säännöllisiä päivärutiineja ja tilinauhaa, vaikkei itse työ aina niin palkitsevalta tuntuisikaan. Jospa niiden niin sanottujen oikeiden töiden tekeminen loisi syksyksi myös uutta innostusta opiskeluun.

Satoi tai paistoi, nautitaan tulevasta kesästä! En tiedä moniko todellisuudessa kirmailee viheriäisillä kesälaitumilla, mutta kunnan irtiotto P-klubista tulee joka tapauksessa kesällä tehtyä. Syksyn tullen kohtaamme taas uudella innolla, mutta tutuissa merkeissä niin uudet kuin vanhatkin klubilaiset. Ehkäpä sitä ennen näemme kesätapaamisissa!

Mira Ojalehto

Oheinen kirjoitukseni ei mitenkään pyri väheksymään erittäin hyvää yhteistyötä poliittisen historian laitoksen ja opiskelijoiden välillä.

Erään koiran poleeminen puheenvuoro:

Kun oppiaineen nimi ei täsmää

Sampo K. Saarinen

“Poliittinen historia pyrkii tekemään oman aikansa maailmaa ymmärrettäväksi.” Jo sytty palo nuoren abiturientin silmiin Turun poliittisen historian esittelyjä lukiessaan; tuota minäkin haluan opiskella! Alkaa ahkera valmentautuminen pääsykokeisiin. Poika ei ole aivan puusta veistetty, ja niin koittaa päivä, jolloin portit yliopisto-maailmaan aukeavat. Odotukset ovat korkealla. Mutta eipä tiennyt poika kuinka monta askelta on poliittisesta historiasta historian tutkimuksen filosofiaan ja filosofiaista Kalelaan.

“Kirjoitetaan marxilaishenkinen kirja ja ihmetellään, kun sitä sellaisena pidetään.”

Ensimmäinen luento. Silmille pamahtaa kalelamaisuus kaikessa sekavuudessaan. Syksy menee kuitenkin alkuhuumassa, tosin hieman ihmetellen, että mitäs sitä onkaan tultu opiskelemaan. Muut peruskurssit kuitenkin tarjoavat odotuksille katetta, ja poika arvelee, että kohtahan tuo Kalelan kurssi loppuukin, siihen vielä kirjatentti päälle ja jo riittää paskanpuhuminen. Näin käykin väliaikaisesti ja opiskelumotivaatiokin lähtee nousuun. Pojan tiedot karttuvat. Tosin yksin kirjoja lukemalla. On aika aineopintojen.

Resurssit kontaktiopetukseen ovat hyvin niukat, meille kerrotaan. Ja mitäpä opetusta tarjoaa laitos aineopinnoissa? Pakollisina suoritettavina lähes täysin hyödyttömän tutkimuskurssin ja sitten tämän lesbokurssinakin tunnetun poliittisen historian valinnat ja mahdollisuudet. Formaatti on jälkimmäisessä kyllä oikea, seminaarimaista

ryhmissä työskentelyä ja keskustelua. Mutta ne aiheet! Tulevaisuuden toivot kuluttavat turhautuneina keväisiä päiviä jauhamalla tuntikaupalla loppuun kalutuista aiheista (poliittisuus) tai epäolennaisuuksista (käsitteiden käsitteiden määrittäminen). Valttikortteja työmarkkinoille? Ei o näkyny. Entäpä apua tutkielmain kirjoittamiseen? Aika hissua on, käytännön työstä jäädään niin kauas.

Voisi luulla jos ei tietäisi, että edelleenkin poliittisen historian tarjoamiin valintoihin ja mahdollisuuksiin kuuluu se perinteinen historian tutkimus. Siitähän meistä opiskelijoista suurin osa tekeekin tutkielmansa. Vailla kunnan pohjatietoa, kun resurssit on käytetty uuteen, moderniin, ja ah niin hienoon historian tutkimukseen. Mutta eipä näy kuuluvan. Puhutaan vaan vaikka kivistä, ja jätetään täysin vaille keskusteluja ja käsittelyä poliittisen historian tapahtumat, kuten suomettuminen tai neuvostoimperiumin hajoaminen. Ollaan niin hienoja ihmisiä kun tehdään niin korkealentoista historiantiedettä ja jätetään se perinteinen helsinkiläisille. Kyllä meitin kelpaa! Kirjoitetaan marxilaishenkinen kirja ja ihmetellään, kun sitä sellaisena pidetään.

“Kalelalaisesta tutkimustraditiosta kyllä osaamme kyllä kertoa, mutta kuka siitä haluaa kuulla?”

Kyllä, antaa kaikkien kukkien kukkia, kirjoitetaan vaan vaikka suomen eläinkunnan poliittinen historia (mikä olisi sentään poliittista historiaa, tosin kuin moni muu tosielämän tutkimusaihe), mutta olkoon se vain yksi mahdollisuus muiden normaaliin vaihtoehtojen joukossa, ei koko laitoksen tarjoama repertuaari. Tällä hetkellä tilanne on se, että valmistuttuamme meiltä

Sampo K. Saarinen

odotetaan luonnollisestikin yleisen ja Suomen poliittisen historian asiantuntijuutta. Mutta taitaapa mennä kysyttäessä sormi suuhun. Kalelalaisesta tutkimustraditiosta osaamme kyllä kertoa, mutta kuka siitä haluaa kuulla?

“Voitaisiinko Kalelan neuvot mielessä pitäen keskittyä taas vaihteeksi olennaiseen?”

Kaikkia ei ole kuitenkaan menetetty voiman pimeälle puolelle. Eräs laitoksen henkilökuntaan kuuluva totesi eräällä kurssilla, että “jos Kalela olisi vielä lähtiessään syyttänyt laitoksen palamaan, olisi tuho ollut täydellinen”. Niinpä. Tarkoitus ei ole aliarvioida Jorman lahjakkuutta. Mutta nyt kun Jorma on jo selvittänyt historian kirjoittamisen problemaattisuuden, niin voitaisiinko Kalelan neuvot mielessä pitäen keskittyä taas vaihteeksi olennaiseen eli siihen poliittiseen historiaan? Enkä minä ole yksin näiden näkemyksien kanssa. En ole vielä vallankumouskeskusteluisani törmännyt kehenkään, joka ei olisi ollut kanssani suunnilleen samaa mieltä. Vuosi toisensa jälkeen opiskelijat vain suorittavat vaadittavat kurssit hammasta purren ja kiukkunsa niellen. Joku korkeintaan kirjoittaa Walpoon. Tarttis vissiin tehrä jotain!

Asevelvollisuus kirvoitti keskustelua

Matias Ollila, teksti

Paavo Lähteenmäki, kuva

Komrad Sami Torssosen johtama ja hallinnoima P-klubin kulttuuritoimikunta järjesti huhtikuun 5. päivänä keskustelutilaisuuden aiheesta "Asevelvollisuuden tulevaisuus Suomessa". Tilaisuuteen oli kutsuttu kolme henkilöä asiantuntijoiksi, Tampereen yliopiston erikoistutkija Arto Nokkala, Turun- ja Porin sotilasläänin komentaja kommodori Bo Österlund sekä tutkija Ville Niinistö. Asiantuntijoista Nokkala ja Österlund edustivat perinteisempää koulukuntaa puolustusvoimien ja asevelvollisuuden kehittämisen suhteen; Niinistö taas oli valmis suurempaan muutokseen oman puolueensa Vihreitten linjan mukaan.

Erikoistutkija Nokkala toi alkupuheenvuorossaan esiin muuttuneen turvallisuuspoliittisen tilanteen. Nokkalan mukaan armeijan merkitys on vähentynyt, kun kansalaisten pelko suurista hyökkäyksistä Suomeen on vähentynyt. Samalla kansa on myös enemmän selvillä vallitsevista riskeistä, jotka ovat tänä päivänä jopa yksilötasolla.

Kommodori Österlund halusi alkajaisiksi muistuttaa Suomen puolustusvoimien merkitystä Talvisodan ihmeen selittäjänä, kasvattajana sekä historiallisena käytäntönä: "Uskottava puolustus on itsenäisen kansakunnan henkinen vakauttaja." Kommodori Österlundin perusperiaattina oli vahva ajatus varautumisesta aina olemassa riskeihin.

Niinistö peräänkuulutti myös aktiivisempaa heräämistä maail-

Ville Niinistö olisi valmis supistamaan reservin laajuutta, Arto Nokkala ja keskusteluun ajoittain turhautuneen oloisesti suhtautunut Bo Österlund pitäisivät resurssit ennallaan.

man muuttuneeseen turvallisuuspoliittiseen tilanteeseen ja toivoi luokitusta uusista todennäköisistä uhista. Niinistön mielestä asevelvollisuudelle pitäisi löytyä muitakin perusteluja kuin historiapsykologinen motiivointi. Samalla Niinistö epäili maailmassa kellään enää olevan varaa ottaa uusia maita haltuun.

Tässä vaiheessa olin rekisteröinyt yleisön olevan kiinnostunut aiheesta, vaikka itse asevelvollisuus aiheena tahtoi jatkuvasti hukkua muiden visioiden sekaan. En tiedä kyllästyttikö kommodori Österlundia keskusteleminen, mutta korkea-arvoisen sotilashenkilön jatkuva kännykän räpläminen selkeästi huvitti yleisöä.

Keskustelutilaisuus jatkui esipuheiden jälkeen lukuisilla valmiilla kysymyksillä, joiden nimetyt teemat olivat kansalais- valtio- ja taloustaso. Ensimmäisen teeman mielenkiintoisimpia vastauksia saatiin kuulla asevelvollisuuden ja reservin koon tiimoilta. Kommodori Österlund ylisti Suomen asevelvollisuutta, jossa viestijoukkuetta johtaa hyvin siviilikoulutettu diplomi-insinööri eikä mikään kenties heikomman taustan omaava pelkkä ammattisotilas. Nokkala ja Niinistö keskittyivät reservin kokoon, jonka

Nokkala halusi pitää entisellään silmälläpitäen mahdollisen laajan iskun torjumista. Niinistölle olisi riittänyt 100 000–150 000 miestä.

Taloudellisen puolen kysymyksiä nousi esiin: "Onko Suomella varaa itsenäiseen puolustukseen?" Vastaukset olivat hyvin samanmieliset. Österlund tokaisi Suomen jo ehkä luopuneen itsenäisestä puolustuksesta, mutta uskoi 1,5-prosentin osuuden BKT:stä riittävän. Nokkala totesi uhkien määrien vähentyneen, minkä kautta meillä on varaa järjestää uskottava puolustus. Niinistö taisi olla hieman jo väsynyt tämän kysymyksen aikana, koska hänelle riitti vain lakoninen tokaisu vastaukseksi: "On varmasti varaa."

Yleisö sai myös osallistua kysymyksiin tilaisuuteen, ja kysymyksiä ilmaantuikin ihan mukavasti. Joka tapauksessa mehukkain keskustelu aiheesta käytiin P-klubin kotisivun keskustelupalstalla, jossa nimimerkki Carl von Clausewitzin avaama keskusteluketju sai myös Nokkalan ja Niinistön kommentoimaan netissä. Aiheen synnyttämä intohimo tulee siirtymään tulevaisuudessa myös suuremmille foorumeille, kun Suomi tulee tilanteeseen ollako vai eikö olla (Natossa), kas siinä pulma.

Asevelvollisuuden tulevaisuus Suomessa
Keskustelutilaisuus
5.4.2005 kello 16-18
sali Calonia 2

Keskustelemaassa
Vihreiden puoluehallituksen jäsen, tutkija Ville Niinistö
Tampereen yliopiston erikoistutkija Arto Nokkala
Turun ja Porin sotilasläänin komentaja, lippuamiraali Bo Österlund
Puheita johtaa professori Timo Sulkkanen
Tilaisuuden tarjoaa P-klubi

Barcelonan jalkapallojoukkue oli Kataloniassa ainoa pyhä asia, johon diktaattori Franco ei uskaltanut koskea, ja Barcelona onkin edelleen Katalonian itsenäisyshaaveiden keskeinen symboli. Yli 100 000 katsojaa vetävällä Camp Nou -stadionilla kelpaa julistaa separatismia.

Nationalismi, Jugoslavia ja jalkapallo

Olli Hakala

Nationalismi ampui Sarajevon laukaukset viime vuosisadan alussa ja muutti koko maailman. Vuosisadan viimeinen vuosikymmen päättyi piiritykseen, pommitukseen ja kranaattituleen samaisessa Sarajevossa. Euroopan vuosisata alkoi Balkanilta ja myös loppui sinne.

Miten jalkapallo nivoutuu tähän kaikkeen? Jalkapallo on sotaa, sanotaan. Vahvasti liioiteltua, vaikkakin lähempänä totuutta kuin voisi uskoa. Kuten vuonna 1914 maailmansota, niin myös Jugoslavian hajoaminen eskaloitui yhdestä tapahtumasta. Tapaus nosti pinnalle kaiken epäluulon, vihan ja nationalistisen kiihkon. Toukokuun 13. päivä vuonna 1990, lähes päivälleen kymmenen vuotta Titon kuolinpäivästä, pelattiin jalkapallo-ottelu. Ottelu tulisi muuttamaan kaaokseksi ja tuhoamaan valtion.

"Tämä seuran kannattajille, jotka aloittivat sodan Serbiaa vastaan tällä stadionilla toukokuun 13. päivä 1990."

Teksti patsaassa Dynamo Zagrebin stadionin edustalla.

Eurooppalaisessa jalkapallossa on nähdäkseni kaksi suurta myyttiä. Ensimmäinen on toisen maailmansodan ajalta ja Ukrainan saksalais miehityksestä. Paikallinen suuruus, Kiovan Dynamo, pelasi saksalaisia miehittäjiä vastaan. No, ei tarkkaan ottaen miehittäjiä vastaan; Dynamo oli voittanut jokaisen sitä vastaan asettuneen saksalaisjoukkueen ja nyt kolmas valtakunta oli lennähtänyt paikalle parhaista parhaat. Silti Kiova johti puoliajalla ja tunnelma pukukopissa oli hyvä, kunnes joukkueelle tuli viesti: häviätte tai

kuolette. Kiova voitti ottelun ja kaikki pelaajat ammuttiin.

Näin kertoo tarina, mutta se ei pidä täysin paikkaansa, sillä ainakin yksi sinä iltana kentällä olleista on edelleen elossa. Toinen myytti, hyvin paljon todenmukaisempi, on 1990-luvun alusta. Dynamo Zagreb ja Belgradin Punainen Tähti pelasivat vastakkain pimenevässä Kroatian illassa. Ottelu oli kiihkeä ja päättyi mellakointiin sekä pelaajien että fanien kesken. Dynamon pelaaja Zvonimir Boban potkaisi häntä kohti hyökännyttä serbipoliisia päähän. Ottelu näytettiin suorana televisiosta ja sinä iltana kaikki tajusivat kroaattien ja serbien kahinoinnin johtavan Jugoslavian federaation hajoamiseen.

"Joukkueelle tuli viesti: häviätte tai kuolette. Kiova voitti ottelun ja kaikki pelaajat ammuttiin."

Jalkapallo on nationalismia puhtaimmillaan. Ensimmäisenä jalkapallon otti politiikkaan Mussolini, kun hän näki Italian pelaajat ”maataan ja kansallista etua palvelevina sotilaina”. 70 vuotta myöhemmin Italian pääministeriksi valittiin mies, joka voitti vaalit jalkapallomaa-joukkueelta lainatulla sloganilla ”Forza Italia”. Kun Berlusconi oli valtionvierailulla Israelissa, lehdistö ei ollut kiinnostunut politiikasta, vaan Berlusconiin omistaman AC Milanin loukkaantumistilanteesta.

Glasgow Celtic edustaa ihmisille ympäri maailmaa katolilaisuutta, Rangers taas protestanttisuutta.

Skotlannissa jalkapallo sekoittuu uskontoon ja nationalismiin, protestanttien ja katolilaisten taistoon. Glasgow Celtic on irlantilaisen ja Rangers brittiläisen kansallistunteen ilmentymä. Jopa maailmansotien aikana Glasgown paikallisottelut päättyivät mellakoihin. Vuoden 1975 ottelun aikana tehtiin kaksi murhayritystä, yhdeksän puukotusta ja 35 pahoinpitelyä. Paikallisottelu, Old Firm, jakaa ihmisiä ympäri maailmaa, varsinkin Pohjois-Irlannissa. Glasgow Celticin (katolilainen) ja Rangersin (protestantti) paitoja pidetään puhtaasti uskontokuntien symboleina.

”Kansainvälisellä tasolla jalkapallo on usein kuin jäljiteltyä sotaa”, kirjoitti George Orwell vuonna 1945. Esimerkki Dynamo Zagrebin ja Belgradin Punaisen Tähdien ottelusta ei ole toki ainutlaatuinen. El Salvadorin ja Hondurasin 1970-luvulla käymää sotaa nimitetään yleisesti jalkapallosodaksi. San Salvadorissa pelattua ottelua ennen

”Vuonna 1992 kaksi Euroopan Union maata kävi jalkapallon vuoksi hyvin lähellä sotatilaa.”

Hondurasin lippua ei nostettu salkoon, sillä se poltettiin yleisön edessä. Tämä johti rajakonfliktiin ja edelleen sotaan.

Vuonna 1992 kaksi Euroopan Union maata kävi niin lähellä keskinäistä sotatilaa kuin EU:n sisällä on mahdollista. Euroopanmestaruuskisoissa kohtasivat Hollanti ja Saksa, joiden vihanpitoa on jatkunut toisesta maailmansodasta. Hollanti voitti 3–1, mutta ottelun jatkoaika pelattiin maiden rajalla kiviä ja oluttuoppeja heitelleiden kannattajien välillä. Lopulta 500 hollantilaisen Enscheden asukasta ylitti rajan ja alkoi repiä kappaleiksi saksalaista Gronaun kaupunkia. Nykyään Hollannin ja Saksan suhteet ovat parantuneet ja Euroopan, kenties

maa, he lähtivät Dynamon mukana tappelemaan bosnialaisia tai serbialaisia kannattajia vastaan. Kun sota syttyi, he ottivat aseet mukaansa ja jatkoivat taisteluaan. Monet kroaatit eivät tunteneet itseään kroatialaisiksi, joten kun sota syttyi, BBB (joka sitä vastoin tunsu itsensä hyvin kroatialaiseksi) muodosti armeijan ytimen.

Serbien Punaisen Tähdien faniseuraa johti Arkan, joka oli Jugoslavian konfliktin julmimpia sotarikollisia. Lähtiessään rintamalle hän otti mukaansa seuran faneja. Kesken sodan, kun BBB oli taistelemassa, Franjo Tudjman vaihtoi seuran nimen Croatia Zagrebiksi. Siihen vaikutti varmasti, että ”dynamo” oli perinteisesti itäblokin salaisten poliisien joukkueiden nimi, ja ne olivat yleisesti vihattuja, mikä tosin ei pitänyt Zagrebin kohdalla paikkaansa. Tudjman ei ollut seuran fanien silmissä kovinkaan suuri sankari, sillä hän oli ollut Partizan

Dynamo Zagrebin kannattajat osaavat soihduttaa katsomossa näyttävästi, mutta asialla on käänköpuolensa. Bad Blue Boys muodosti Jugoslavian sisällissodassa Kroatian armeijan ytimen.

koko maailman, kaunaisimman jalkapallo-ottelun tittelin vienee Kroatian ja Serbian kohtaaminen.

Palataan Zagrebiin ja otteluun Punaisen Tähdien ja Dynamon välillä. Pian ottelun jälkeen poliisia potkaissut Boban siirtyi ammattilaiseksi Italiaan, mutta seurojen fanit siirtyivät sotaan. Dynamon fanit, the Bad Blue Boys, muodostivat Kroatian armeijan ytimen. Kun Jugoslavia oli vielä yksi

Belgradin puheenjohtaja Titon aikoihin. Seuraavat paikallisvaalit Tudjmanin puolue hävisi, sillä kaikki muut puolueet kampanjoivat Croatia Zagrebin nimen muuttamista takaisin Dynamoksi. Tudjman ei välittänyt, sillä hänelle maajoukkue oli tärkeämpi nationalismin luoja. Ja nationalismin avulla ihmiset saadaan tuntemaan itsensä miksi tahansa, jopa jugoslavalaisiksi.

Mölkky-Maiju näyttää. Ei osu.

Matias ja synkkä hetki polkuautogp-diskauksen jälkeen.

Fuksin vappu:

maistissa mölkkyä ja makaronimössöä

Maiju Jääskeläinen, teksti
Kirsi-Marja Lonkila, Olli Hakala,
Eeva Ahotupa ja Paavo
Lähteenmäki, kuvat

Jos odotitte riemuisaa ja eloisaa kuvausta fuksin vapusta, vaihtakaa lehteä. Minä en sitä voi tarjota. Kuusi humalaista päivää ja vähintään yhtä monta liskojen yötä takaavat sen, etten voi tällä hetkellä juuri muuta kuin tilittää ankean monotonisen arvion ensimmäisestä vapustani P-klubin hoivissa.

TIISTAI.

Trivial Perseet. Klubin oma vapputapahtuma käynnisti tilanteet. Haalarit oli kiva vetää jalkaan. Muistot tuskaisesta merkkien ompelusta haihtuivat viimeistään, kun käynnistimme rastimme toiminnan AMK:n edessä. Ford Orion oli täynnä juomaa janoisille, ja olihan meillä sipsejäkin. Elämä hymyi ja aurinko paistoi. Ensimmäiset joukkueet eksyivät luoksemme puolitoista tuntia leirytyksen jälkeen. Siitä eteenpäin olin kadoksissa. Kerran kuulemma melkein rekan alla valokuvaillessani erästä perseet-porukkaa.

Jossain vaiheessa rastipäällikkö Pavel Lähteenmäki päätti lopettaa toiminnan. Matkamme toimistolle oli mukava. Vain yksi ihminen (nimeä mainitsematta Paavo) käveli liikennemerkin päin. Ilta jatkui Fortessa. Kotona oletusarvoisesti neljän nurkilla. Saldona hervoton mustelma sääressä ja ruma haava peukalossa. Ja kipeä kurkku. Liikaa sikareita.

KESKIVIIKKO.

Päähän sattui. Kerroin sen kaikille, jotka jaksoivat kuunnella. Niille, jotka käänsivät selkensä, kerroin olevani P-klubin tappopesäpalloitiimin manageri. Sainkin osakseni menestystä, koska joukkueemme voitti. Näin minulle ainakin seuraavana päivänä kerrottiin. Kävin myös tivolisissa. Kaksi kivaa kiekkaa vatkausvehkeessä takasivat sen, että loppupelit Kultaisessa Hirvessä keskeytyivät jo kymmeneltä.

PERJANTAI.

Eikö tämä lopu koskaan? Haalarit vaan jalkaan ja baanalle lexisailemaan. Kone vain tuppasi yskimään –seitsemän jälkeen laulunjohtajamme ilmoittivat, notta TYYn saunalle siitä. Aloin vasta herätä tunnelmaan. Keikka Ruokavaraston kautta ja homman piti mennä putkeen. Piti niin, mutta ei. Hevosvoimat eivät ymmärtäneet ohrapirtelö-ravinnon puoleen, ja edessä oli jälleen keskeytys. Ravinhevonen, nuori mutta loppuunkulutettu kehäraakki, oli jälleen kymmeneltä kotona syömässä makaronimössöä.

TORSTAI.

Elämä voitti. Päiväkänni käynnistyi Vartiovuorenmäellä Lexmölkyssä. Peemölkkyjoukkueemme hallitsi areenoita. Tipuimme vasta kaikkien alkuerien jälkeen. Osasyynä lienee allekirjoittanut, joka osui niihin helvetin palikoihin kolmen pisteen arvosta neljässä pelissä (tulos merkitsee varsin hämmäntävää heikkoutta ko. lajissa, toim. huom.) Kivaa oli kuitenkin.

Huikkea kannustus siivitti sentään P-klubin toisen mölkkyjoukkueen Akateemiset Aropuput välieriin.

Ilta jatkui Varvintorilla polkuautogp:n merkeissä. Pääsin perille parahultaiseen aikaan – natsituomarin diskatessa P-klubin joukkueen.

Ihmiset kuitenkin toipuivat, ja ilta jatkui Marilynissä. Perille oli pitkä matka, ja muutaman muun heikon yksilön kanssa otimme pussikaljavauhtia Förin edessä. Määränpäässä päätin palkita kaikkien odotuksen ja laulaa. Ainakin kaksi ihmistä kehui Oon voimissain -settiäni. Loput vaikenivat. Kotona kolmen jälkeen. Muutama hyvinkin järjellinen sähköpostiviesti ja kattilallinen makaronimössöä, ja niin Maiju "Mölkky" Jääskeläinen tippui pelistä.

Vappu jatkuu..

LAUANTAI.

Vappuaatto käynnistyi sinisellä boolilla polhissan laitoksella. Kiertelyä muilla booleilla ja lopulta monen mutkan kautta Taidemuseonmäelle. Vanhat perinteet rikkoutuivat, kun pj Ojalehto käyttelikin Lenin-setään kermavaahtoa taltan sijaan.

Joulupukkimaisen patsaan varjossa oli kiva tungostella ja juoda olusta, kun Kosti Hyypä puhui siellä jossain korkealla. Tunnelmakin oli kieltämättä aikas hieno, kun monta tuhatta ihmistä laittoi lakit päähänsä samanaikaisesti. Tämän jälkeen valkoiset ja joskus-olimme-valkoiset lakit purkautuivat kuka minnekin.

Itse otin suunnaksi TYYn saunan, jonne oli myös muutama muu ihminen eksynyt. Ylioppilaslakissa oli kiva saunoa. No, oli se varmaan tyhmääkin. Ilon ollessa ylimmillään kello löi yhdentoista lyönnit, ja tilanne oli ohi. Otin ohjat tukevasti käsiini ja komensin kaikki moppaamaan. Kovinkaan moni ei totellut. Onneksi minttuviinaa oli runsaasti ja lähes laulain tein työni.

Tästä eteenpäin bileitä olisi ollut tyrkyllä monella suunnalla. Kekseliäänä pimuna minä juhlin vappua toimistolla, siellä kun niin harvoin saa aikaansa kuluttaa. Kotimatalla jatkoin kukaan-ei-varamastikaan-ole-saanut-samaa-ideaa-koskaan -linjalla ja yritin varastaa työväen vappu - julisteita. Liian vahvoja solmuja.

Niin ja siitä viuhahduksesta Educariumin ympäri. Vappuyönä valvontakameroilla oli töitä. Aika monenkin klubilaisen ansiosta.

Vesa Saarikoskesta (keskellä) leivottiin Vuoden luennoitsija. Täpärässä äänestyksessä lähelle titteliä pääsivät myös Harto Hakovirta, Tapani Paavonen sekä Timo Soikkanen (eivät kuvissa...)

SUNNUNTAI.

Piknikillä oli rattoisaa. Jokainen joka oli siellä, tietää sen. Vaikea kuvailla sen tarkemmin. Miten kuvata monivivahteisesti: istuin, söin, join?

Vappu oli kaikkea, mitä odotin ja vähän enemmänkin. Kiva silti palata arkeen. Leposykkeeni saattaa siis palata vielä normaalille tasolle ja kasvojeni väri vähemmän punaiseksi. Kämppäkin voi vielä siistiytyä asuttavaan kuntoon. Ja joskus on taas kiva vetää haalaritkin jalkaan. Sitä odotellessa, Sampo K. Saarista lainaten: kiitos ja anteeks.

Tule mukaan toimimaan oikeudenmukaisemman
ja kannustavamman yhteiskunnan
puolesta. Kokoomusopiskelijoiden kautta
avautuu vaikutusmahdollisuuksia
ylioppilaskunnassa, kaupungissa ja koko maassa!

<http://www.tuhatkunta.fi>
<http://org.utu.fi/tyyala/akn>

Tervetuloa jäseneksi!
Akateemiset Kansalliset Nuoret ry - AKN

tuhatkunta
KOKOOMUKSEN OPISKELIJALIITTO

**Kun haluat
muutosta elämääsi:**

**Turun Opiskelijoiden
Sos.dem. Yhdistys
TOSY ry**

www.sdpturku.net/tosy
lisätietoja:
puheenjohtaja Hanna Isbom, heisbo@utu.fi

Ohrid-järven rantamaisemia konferenssikaupungista.

Skopsko-retki Makedoniassa

ISHA-konferenssi
Ohridissa 29.3. –
3.4.2005

Petri Toiviainen,
teksti ja kuvat

Kansainvälisen historianopiskelijoiden liiton (ISHA) vuosittainen konferenssi järjestettiin tällä kertaa Balkanin sydämessä Makedoniassa. Turku ja samalla koko Suomea edusti kolmihenkinen delegaatio. Åbo Akademin kleiolaiset olivat tällä kertaa enemmistönä, joten osastomme virallinen nimi oli täten ISHA-Åbo.

Makedonia tunnetaan kansainvälisissä yhteyksissä edelleen nimellä FYROM (Former Yugoslavian Republic of Macedonia). Nimihirviö johtuu siitä yksinkertaisesta syystä, että Kreikkaan kuuluu Makedonia-niminen maakunta, ja täten kreikkalaiset haluavat ehdottomasti tehdä selkeän eron oman maakuntansa ja pohjoisen naapurimaansa välillä. Kreikkalaisten kovan lobbauksen ansiosta Makedonia otettiin itsenäistyessään vuonna 1992 YK:n jäseneksi nimellä FYROM.

Ongelmia uudella valtiolla on vuosien mittaan riittänyt. Etniset vastakohtaisuudet enemmistönä (70 prosenttia) olevien ortodoksisien makedonialaisten ja vähemmistöön kuuluvien islaminuskoisten albaanien (n. 23 pros.) välillä leimahtivat väkivaltaisuuksiksi maan länsi- ja luoteisosissa vuonna 2001. Tilanteen eskaloituminen onnistuttiin kuitenkin välttämään kansainvälisin toimin. Maassa työskentelee kuitenkin edelleen rauhanturvaajia, muun muassa pieni suomalainen osasto.

Omien sisäisten ongelmien lisäksi Makedonian suhteet naapurimaihin ovat jossain määrin jännittyneet. Suhteita Kreikkaan hiertää muun muassa edellä mainittu nimikysymys, Bulgaria puolestaan katsoo, että makedonialaiset ovat itse asiassa bulgarialaisia ja Albanian kanssa menee muuten vaan huonosti. Maan pohjoispuolella on puolestaan Serbia-Montenegroon

virallisesti kuuluva epävakaa Kosovo.

Vierailu Makedoniassa ja keskustelut Balkanin alueelta kotoisin olevien opiskelijoiden kanssa antoivat hyvän kuvan alueen kansojen erilaisista identiteeteistä. Slovenialaiset ovat vahvasti sitä mieltä, että Balkan alkaa Slovenian etelärajalta, ja että Jugoslavian yhteisenä kielenä oli aikanaan serbo-kroatia, josta Slovenian kieli eroaa merkittävässä määrin. Kroaatit puolestaan katsovat, että Balkanille siirrytään vasta Kroatian

Skopsko-olutmerkki tuli konferenssin aikana tutuksi.

Kroatialaisille ja makedonialaisille maistui tanssi, suomalaisille ja saksalaisille puolestaan olut (ja viini). Viimeisessä kuvassa Kleion Jonas Ahlskog sekä saksalainen Jan Niehus.

etelärajalta, ja että Jugoslavian yhteinen kieli oli serbia, josta kroatia eroaa muun muassa kirjaimistonsa ja useiden sanojensa vuoksi. Makedonialaiset katsovat taas puhuvansa makedoniaa, joka muistuttaa bulgariaa, mutta on kuitenkin eri kieli. Ainoa yhteinen piirre näytti olevan se, että juuri kukaan ei pidä albaaneista...

Edellä kuvattu tilanne antaa käytännössä hieman liian lohduttoman kuvan tilanteesta. Kroatialaiset, slovenialaiset ja makedonialaiset nuoret tulivat oikein hyvin toimeen keskenään eikä etnisistä jännitteistä näkyneet merkkejä muunkaan väestön keskuudessa. Makedonian valtion virallisena tavoitteena on luonnollisesti EU-jäsenyys. Maan elintaso ja talouselämä ovat vielä vuosikymmenten päässä EU:n keskitasosta, mutta koska Romaniaa ja Bulgariaakin ollaan hyväksymässä jäseniksi jo vuonna 2007, mahtuisi Makedonia varmasti jo pian joukon jatkoksi.

Varsinainen ISHA-konferenssi järjestettiin siis Ohridissa, joka sijaitsee noin 200 kilometrin

päässä pääkaupunki Skopjesta etelään. Paikalle oli saapunut noin 70 opiskelijaa suurin piirtein kymmenestä eri Euroopan maasta. Balkan oli luonnollisesti laajimmin edustettuna. Ohjelmassa oli mm. tutustumisretkiä tähän kauniiseen Ohrid-järven rannalla sijaitsevaan kaupunkiin, workshop-työskentelyä aiheesta "Uskontojen rooli historiassa", vierailu Pyhän Naumin luostarissa lähellä Albanian rajaa sekä tietenkin ennen kaikkea perinteikästä ISHA-juhlimista joka ikinen ilta aamunkoittoon saakka. Juhlimisen yhteydessä erityisesti paikallinen olutmerkki Skopsko tuli ainakin suomalaisille hyvin tutuksi.

Konferenssissa valittiin myös päättäjät ISHA:n toimikaudelle 1.8.2005 - 31.7.2006. Puheenjohtajuuden otti hoitoonsa Alan Götz Heidelbergistä Saksasta. Myös Turku on edelleen vahvasti edustettuna ISHA:n toimielimissä,

sillä Jonas Ahlskog Kleiosta valittiin ISHA:n viisihenkeiseen neuvostoon.

Päätän raporttini perinteiseen ISHA-tervehdykseen: VIVA ISHA!

Tulevia ISHA-tapahtumia

Kevätseminaari Zagrebissa Kroatiassa 4.-8.5., kesäseminaari Zürichissä Sveitsissä 1.-7.8.2005, syysseminaari Heidelbergissä Saksassa, vuoden 2006 konferenssi Utrechtissa Alankomaissa pääsiäisenä, kesäseminaari Pulassa Kroatiassa 2006 ja syysseminaari Ljubljanassa Sloveniassa 2006. Lisätietoa tapahtumista mm ISHAN kotisivuilta: www.isha-international.org/ tai ISHA-Turun kotisivuilta osoitteesta <http://org.utu.fi/yhd/isha/>.

Neljä p-klubilaista hallituksessa

Isha-Turun hallituksessa on tänä vuonna mukana neljä p-klubilaista. Kristian Sipiläinen toimii taloudenhoitajana, Maiju Jääskeläinen vastaa tiedotuksesta, myyjäisistä sekä HOL-asioista ja Tiina Heinilä tarkastaa, että pöytäkirjat ovat kunnossa. P-klubin neljäs lenkki yhdeksän hengen hallituksessa on Tiina Korpio.

ISHA-Åbo esitteli muille vieraille sitsaamisen saloja. Opettajien rooleissa Jonas Ahlskog, Petri Toiviainen ja Sami Siekkinen.

Klubi täynnä kaatajia

Pekka Mäntylä, teksti
Suvi Tuhkanen, kuvat

Kaikenlaista sitä mahtui P-klubin kevääseen. Jokaikaisen klubilaisen intensiivisin huomio kiinnittyi kuitenkin luonnollisesti ja ennen kaikkea Indexin keilausmestaruus-turneeseen.

Fuksitrio Jukka Pohjola–Paavo Lähteenmäki–Pekka Mäntylä sai seurakseen keilauksen puoliammatillaisen ja neljännen vuoden opiskelijan Johanna Vähä-Mäkilän. Joukkueemme lähti kilpaan rennolla mielellä, sillä tärkeintähän tällaisissa leikkimielisissä tapahtumissa on tietysti vastustajalle aiheutettava murskatappio ja siitä seuraava paha mieli.

Homma hoidettu. Paavo ja Jukka tyytyväisinä, Pekka shokissa.

Ja juuri niinhän siinä kävikin. Vuoden takainen jaettu ykköstila Statistikan kanssa vaihtui voittoon monituhatpäisen yleisön hurrauksessa.

Kaikella vaatimattomuudella kisan ylivoimaisesti parhaan sarjan (214 pistettä) kirjautti ylläkirjoittanut. Niinpä päätinkin hieman haastatella itseäni.

– Hämmentävä tulos, oma ennätys parani 60 pistettä. Päätinkin lopettaa keilauksen samantien, koska tästä on suunta enää alaspäin, Pekka Mäntylä pohtii.

Tunti keilausta ja useampi jälkipelejä. Pekka kiinni voitonmaljassa.

Hei! Heitähän voisi luulla kahdeksi eri ihmiseksi!

Sami Torssonen

P-klubin
rääväsuu.

Eric Cartman

South Parkin
rääväsuu.

P-klubissa sanottua

Se oli turkulainen!

Tiina Heinilän vastaus Trivial Pursuit -kysymykseen *Mikä fyysinen vamma Väinö Aaltosella oli?:*

Mä en enää tässä vaiheessa iltaa taivuttele sanoja.

Niin, voiko Tomi Nyströmiltä tuollaista kohtuuttomuutta vaatiakaan.

Verta, hikeä ja kyyneleitä – Lex Curling 2005

Olli Hakala, teksti
Lotta Mattsson ja
Paavo Lähteenmäki, kuvat

Curling oli vielä muutama vuosi sitten täydellinen outo lintu, mutta nykyään suuri osa kansaa on jo nähnyt peliä pelattavan, tai ainakin tietää suunnilleen mitä lajia haukkuu. Curling ei kenties ole ”urheilulaji” sieltä mediaseksikkäimmästä päästä, mutta tämä kanadalaiseksi mielletty skottilaji on jo vuodesta 1998 ollut virallinen olympialaji.

Curlingia pelataan normaalisti hallissa tekojäällä. Jää tehdään ruiskuttamalla sille vesipisaroita, jolloin muodostuu näppyläpinta, jolta muodostuu pebli. Peblin ansiosta kivet liukuvat paremmin ja kiertävät tasaisemmin. Peliä pelataan toistakymmentä kiloa painavalla graniittikivellä, joka heitettäessä pyörii akselinsa ympäri ja aiheuttaa kaaren muotoisen kulkuradan. Tästä nimi curling, kiertää. Curlingradan pituus on noin 45 metriä ja heittojen maalina pesä. Joukkueet yrittävät saada mahdollisimman monta omaa kiveä jäämään lähemmäksi pesän keskipistettä kuin vastustajan lähin kivi.

Kirpeänä aamuna 24. helmikuuta kiipesimme bussiin suuntana Varissuon jääviihdeareena. Bussilinen rahvaita miehiä ja ronskeja naisia olivat ottaneet tavoitteekseen Lex Curlingin voiton, ja sinä päivänä lupaukset ja trash talk olisi lunastettava. P-klubin joukkue, Lehmäjengi, muodostui kolmesta nelijalkaisesta katastrofista (Virpi Vuorinen, Karita Immonen, Hanna Soro) ja sorkan alla olleesta allekirjoittaneesta. Lehmäjengi lähti kisaan ennakkoluulottomasti,

Nelijalkaiset katastrofit koolla Varissuon maanlaisella jääareenalla.

Curling-suomi- sanakirjan parhaat palat

Tökkis = Heitetty kivi työntää pesään oman kiven.

Noja = Heitetty kivi jää kiinni toiseen kiveen sen etupuolelle.

Ratsastus = Poistoheitto, jossa toista kiveä apuna käyttäen ratsastetaan poistettava kivi ulos.

Liukukenkä = Toisessa jalassa olevan liukaspohjainen kenkä (käytännöllinen myös valomerkin jälkeen baarien läheisyydessä).

Karvaharja = Vrt. synteettinen harja.

Nänni = Pesän keskipiste.

Pesä = Pesä.

tavoitteenaan curling-jäiden kuninkuus. Ensimmäinen ottelun venytimme viimeisen heiton turvin jatkoajalle, mutta vastustaja oli jatkoajalla niukasti vahvempi ja maistoimme tappiota katkeralla tavalla. Turnauksen edetessä karu totuus tuli kuitenkin esiin ja moraali laski. Tajusimme kesän peruskuntokauden jääneen väistämättä liian lyhyeksi, eikä nesteytys enää auttanut, sillä kaksi seuraavaakin ottelua tuottivat tappion. Karsiuimme jatkosta ja siirryimme paikalliseen terapiahuoneeseen seuraamaan screeniltä toista viihdyttävää yleisölajia, miesten hiihtoa.

Molvania.

– Matkaopas itäisen Euroopan helmeen

Olli Hakala, teksti
Molvania, kuvat

Molvanian tasavalta on yksi Euroopan pienimpiä ja vähiten tunnettuja valtioita, mutta sillä on silti paljon annettavaa turisteille. Historiaa, urheilumenestystä, klassista arkkitehtuuria tai kulttuuria ei juuri ole, mutta sen sijaan Molvania voi ylpeillä valkosipuli-brandyllään sekä maailman vanhimmalla ydinreaktorilla. Molvanian arkkitehtuurinen scene koostuu lähinnä kahden kultaisen kauden tuotoksista, eli goottilaisuuden sekä 1950-luvun neuvostoliittolaisen

betonin kaudesta. Kymmenisen vuotta sitten pääkaupunki Lutenblagin keskustasta löytyi vain muutama ylihintainen ja likainen kahvila, mutta tämän päivän turismin tarpeita silmällä pitäen ne ovat levinneet koko maahan. Olet myös saataneet kuulla muita tarinoita Molvaniasta, mutta asiat ovat muuttuneet 90-luvun aikana. Viiksi-pakko kumottiin jo 1980-luvulla, ja nykyään myös deodorantti on sallittua. Tarvitset vain kartan ja muutaman rokotteen* ja olet valmis matkaan!

*kolera, lavantauti, ripuli, hepatiitti a, hepatiitti b, polio, tuberkuloosi, hepatiitti c, aivokalvontulehdus, malaria, tetanus ja dengue kuume. Maaseudulle matkustavien kohdalla myös pernarutto.

Tietyissä osissa Molvaniaa ruokailuvälineiden käyttämistä pidetään epäkohteliaana.

Tupakointi:

1. tammikuuta vuonna 2002 tupakointi kiellettiin kaikissa molvanielaisissa ravintoloissa, mutta kielto kumottiin seuraavana päivä puoli kahdeksalta. Se korvattiin rennommalla ohjeistuksella, jonka mukaan ruokailijoiden sallitaan polttaa, jos heidän kokkinsa tekee niin.

Modernin Molvanian isä

Ei tarvitse matkustaa pitkälle löytääkseen Molvanian pitkäaikaisen pääministerin Szlonko Busjbusjin (1891-1948) nimen. Hänen mukaansa on nimetty useita teitä, siltoja, jokia ja eräs tartuntatauti. Tämä saavutus ei ole yllätys ottaen huomioon hänen saavutuksensa vaikealla 1930-luvulla:

- vapautti traktoriteollisuuden säännöstelyn,
- lyhensi aakkosia 33 kirjaimella,
- otti pyörän uudelleen käyttöön,
- lyhensi 18 tunnin työviikon 16 tuntiin.

Molvanian oma tricolor on varsin uniikki, sillä siinä on vain kaksi väriä, punainen ja keltainen.

Historia

Keskiajalla Molvanian valloittivat useat armeijat, kuten gootit, turkkilaiset, hunnit, baltit, lombardialaiset sekä yllättäen joukko militanteja espanjalaisia nunnia. Pimeällä keskiajalla Molvania kääntyi hetkellisesti muslimimaaksi, mutta Koraanin opit alkoholin nauttimista, väkivaltaa ja avioliiton ulkopuolista seksiä vastaan eivät ottaneet tulta alleen. Molvania koki myös renessanssin kauden, jonka useat tutkijat arvioivat noin kolmen viikon mittaiseksi loppuvuodesta 1503. Vuonna 1834 Molvania lopulta julistettiin tasavallaksi ja sille luotiin moderni perustuslaki. Perustuslain mukaan kaikki valta kanavoitiin suurvelholle, jonka päätökset voitiin perua vain täydenkuun aikaan. Toisen maailmansodan aikana molvanielaisia sotilaita katosi ja kuoli yli 18 000, tosin suurimman osan uskotaan siirtyneen vapaaehtoiseen maanpakoon. Molvania jäi rautaesiripun itäpuolelle, jota seurasi autoritaarinen kausi. Vuonna 1982 koitti muutos, kun kuuluisa Lutenblagin muuri murtui, ei demokraattisen uudistuksen vaan yksinkertaisesti puutteellisen rakennustaidon takia. Vuonna 1989 vallan otti Rauhan puolue, joka välittömästi julisti sodan Puolalle ja Slovakielle. Tänäpäin Molvania elää uuden ja vanhan maailman välissä: maa on Naton liitännäisjäsen, mutta ei toisaalta ole julistanut noitarovioita laittomiksi. Maa on hakenut EU:n jäsenyyttä, mutta neuvottelujen kompastuskiveksi on nousemassa Molvanian haluttomuus päästää maahan biologisten aseiden tarkkailijoita.

Talvikelit yllättävät usein jopa keskellä kesää.

Koska matkustaa?

Peukalosääntönä kannattaa muistaa, että kevät ja syksy ovat yleensä erittäin kosteita, talvi purevan kylmä ja kesä polttavan kuuma. Kiireisin aika on heinäkuu, mutta jos haluat matkustaa rauhallisempaan aikaan, kannattaa harkita vierailua sesongin ulkopuolella, kuten talvella tai Lutenblagin jazz-festivaalin aikaan. Muistathan, että matkustaessasi Molvaniaan tarvitset voimassa olevan passin, mutta rajalta saatetaan käännyttää tuomitut rikolliset, rikollisliigan jäsenet sekä kasvisyöjät.

Itäisessä Molvaniassa vieraileville tarjotaan tavallisesti siellä itse tuotettua valkosipulibrandyä. Oppaan mukaan sitä ei tulisi missään nimessä juoda.

Hyvä tietää:

- Rattijuopumuksen raja on 12 promillea (viikonloppuisin 15)
- Molvanian DVD:t ovat aluekoodia 7, eli ne toimivat vain Molvaniassa tai pohjois-Bulgariassa valmistetuissa soittimissa
- Gyorrik on maailman ensimmäinen kaupunki, joka antoi lehmillä äänioikeuden
- Molvania on maailman suurin punajuuren tuottaja

Kansallislaulu

Molvanian kansallislaulun sävel on Flashdance-elokuvan kappaleesta "Oh What a Feeling" ja kolmannen säkeistön laulaminen on yleensä vapaaehtoista, sillä se rikkoo EU:n rasisminvastaisia lakeja.

Väestö

Molvanian väestö koostuu kolmesta kansanryhmästä: hungareista (29%), joista suurin osa asuu pohjoisessa, bulgeista (68%), jotka asuvat etelä- ja keskiosissa sekä molveista (3%), joita löytää lähinnä vankiloista.

Juttu perustuu kirjaan Molvania - A Land Untouched by Modern Dentistry. Ilmestynyt ensimmäisen kerran Australiassa 2003 (Hardie Grant Books) ja noussut jättimenestykseksi. Saatavilla suomalaisista kirjakaupoista sekä suomeksi että englanniksi.

P-klubissa sanottua

Sua olis parempi tökkiä peukkuvarpaalla peppuun, jos sulla olis noi farkut kokouksissakin.

Sami Torssosella ei ilmeisesti ole kovin paljon tekemistä hallituksen kokouksissa. Tämä lausahdus oli kohdistettu puheenjohtaja Mira Ojalehdolle.

Voisit Sampo ens laskiaisena panostaa vähän enemmän pukeutumiseen. Oikeesti, nyt sä näytit välillä homolta ja välillä koiralta.

Edellä mainittu Ojalehto tuntee muotitrendit ja kertoo niistä myös Sampo Saariselle.

Koska valtio-oppi on valtio-oppi ja poliittinen historia on poliittinen historia.

Tomi Nyström osoittaa, että valtio-oppia lukemallakin voi oppia argumentoimaan.

Hei! Heitähän voisi luulla kahdeksi eri ihmiseksi!

Massimo Marone

Kauniiden ja rohkeiden tankkeripomo.

Timo Soikkanen

Poliittisen historian laitoksen professoripomo.

Jälleen täällä tänään: P-klubin häikäisevä kissakalenteri!

Hanki omasi mahdollisimman pian, sillä nämä myydään viidellä eurolla kaikki! Ja muistathan, että oman kämpän lisäksi näillä voi ilahduttaa esimerkiksi sukulaissetien tai muiden kaverien huoneistoja...

Lisätiedot atsund@utu.fi,
050 3666566

Vain Walpossa: – muutosta pystyyn kuolleissa instituutioissa(?) -bingo!

Pelaa ja voita!

Antti Halonen

A) Jasser (Yasser anglisteille) Arafat otti ja kuoli viime vuonna. Puheet palestiinalaishallinnon demokratisoitumisesta kiihtyivät välittömästi vuosikymmeniä vallankahvassa olleen nokkamiehen poistuttua kuvioista.

C) Monacon ruhtinas Rainier III (Se rikas paskiainen niille miljoonille, jotka aikoinaan lumoutuivat Grace Kellyn silmistä) jätti maanpäällisen veroparatiisinsa ja siirtyi tuonpuoleiseen paratiisiin. Puheet uudesta homoruhtinaasta kiihtyivät välittömästi vuosikymmeniä vallankahvassa olleen nokkamiehen poistuttua kuvioista.

B) Paavi Johannes Paavali II (Karol Wojtyła puolalaisille tai paavillisia nimiä kainosteleville) päästi huhtikuussa reilun miljardin katolisen ja lähes yhtä monen vedonlyöntitoimiston piinasta siirtymällä paavien taivaaseen. Puheet katolisen kirkon uudistumisesta kiihtyivät välittömästi vuosikymmeniä vallankahvassa olleen nokkamiehen poistuttua kuvioista.

Hyvä Walpon lukija. Tervetuloa pelaamaan “muutosta pystyyn kuolleissa instituutioissa?” -bingoa. Tähän peliin tarvitset ainoastaan kolme pystyyn kuollutta instituutiota, joilla on merkittävää kansallista tai kansainvälistä statusta. Esimerkkeinä tässä ovat PLO, Katolinen kirkko ja Monacon ruhtinaskunta, jotka ovat viime aikoina olleet näyttävästi esillä uutisoinneissa ympäri maailman, muun muassa edellä mainituista syistä. Havaittuasi jonkinlaista dynaamista muutosta kahdessa kolmesta instituutiosta, voit soittaa numeroon 0700-333333 ja vastata nauhalla esitettyyn kysymykseen. Voittajalle on luvassa taivaspaikka, verovapaus, itsenäinen kansallisvaltio ja kaunis sohvakalusto.

Viime viikon voittaja, rouva Ääni-Maksalaatikko Vimpelistä, voisitteko ystävällisesti ottaa yhteyttä toimistoon. Voittamassanne YK:n yleiskokouksen puheenjohtajan virassa on havaittu valmistusvirhe ja se tulee palauttaa välittömästi tehtaalte Stuttgartiin. Ei hätää, tilalle saatte toimitusjohtajan pestin Hiihtoliitossa ja Greenpeacen kansainvälisen tiedottajan toimen.

Suomalainen voittaa aina.

Luetko sanoma- lehdestä ensin sarjakuvat?

Comic Strips (Updated daily. This page: Mon May 2

Dilbert

© Scott Adams, Inc./Dist. by UFS, Inc.

Garfield

Sami Torssonen

Jos et, olet friikki. Jos luet, on yltiöluovasti nimetty Comic Strips -sivu juuri sinua varten. Se on automaatti, joka kerää ilmaiseksi netissä julkaistavia sarjakuvastrippejä yhdelle internet-sivulle. Stripit päivittyvät kerran vuorokaudessa, joten tarjolla on aina tuoretta tavaraa.

Kirjoitushetkellä 2.5.2005 sivulla ilmestyi kahtakymmentä-kahta eri sarjakuvaa, joista suomalaisille tuttuja ovat ainakin Dilbert, Karvinen, Tenavat, Betty sekä Lassi ja Leevi. Loput olivat ainakin itselleni

ennestään tuntemattomia, mutta moniin niistä kasvaa kiinni nopeasti. Pätkisten määrä vaihtelee paljon, ja parhaimmillaan niitä on ollut luettavissa nelisenkymmentä.

Itse olen kaivanut sivuston aamuteen seuraksi jo parisen vuotta, mikä saattaa kalistella tiukemman moraalinvartijan kalte-reita. Sarjiksiahan julkaistaan kustantajan sivuilla ilmaiseksi mainosarvon vuoksi ja siksi, että sivuille saataisiin kävijöitä. Tästä

näkökulmasta Comic Stripsin toiminta lähentelee piratismia. Sisäisen konfliktinsa kanssa elämään pystyville voimilti lämpimästi suositella tämän mainstream-sarjakuvan mekaan antimia.

Iki-Torson LinkkiVinkki on Walpon joka numerossa ilmestyyvä Internet-kulttuurin heikon äänen tuhoisasti raivoava kannattaja. sjtors@utu.fi

Comic Strips löytyy osoitteesta <http://angadi.dnsalias.com:1234/comics.html>

Toimii ainakin Operalla, Mozilla Firefoxilla ja Internet Explorerilla.

K EXTRA

PUHAKKA

Hämeenkatu 5

Avoinna 7-21 * 7-18 * 12-21

Tervetuloa !

*Kuumia leipiä!
Hyvät valikoimat!*

Grilliherkkuja!

Pitkät aukioloajat!

SOVINISMIA! TALIKOT ESIIN!

Miesten tunteet on suljettu sukupuolten välisen tasa-arvon agendan ulkopuolelle. Keskustelu koostuu konkreettisista, selkeästi näkyvistä, lähinnä naisiin kohdistuvista epäkohdista. Lasikatto on todellisuutta, naisiin kohdistuva väkivalta on ihmisoikeusrikkomus eikä lievää raiskausta ole olemassa. Vasta viime aikoina on alettu kiinnittää huomiota siihen, että gender määrittää myös mieheyttä. Itse kuulin eilen ensimmäistä kertaa tutkimuksenhaarasta nimeltä miestutkimus.

Koti-isät nähdään reaktiona naisten uraoikeuteen, ei miesten hoivaoikeuteen tai -viettiin. Herkät miehet ovat toivottuja poikkeuksia sääntöön, ja naisen pitää etsiä niitä kuin neliapiloita ja onnitella itseään jos sellaisen löytää. Mies ei sukupuolensa määritelmän mukaan tunne yhtä voimakkaasti kuin nainen esimerkiksi lapsiaan tai ihmissuhteitaan koskevista asioista. Niiden kohdalla on siksi luvattoman helppoa pitää yllä miehiä syrjiviä instituutioita. Tästä kertovat suomalaisten huoltajuuskiistojen tuomiot. Entä kumpi laitettaisiin etusijalle vertailussa miehen vartalo versus naisen oikeus lapseensa?

On hip, hop ja hyväksytyä myöntää olevansa feministi. On myös helvetin tyhmää myöntää olevansa sovinisti. Miesasialle ei ole edes omaa sanaansa, vaan ainoa tapa viitata sen suuntaan on lainaamalla alun perin kiihkoisanmaallisuutta tarkoittanutta haukkumaa. Nykyään sovinismi lemahtaa lähinnä misogynialta tai seksismiltä. Miehillä menee tässä maailmassa niin lujaa, että omaa sukupuoltaan puolustava mies saa sanomastaan riippumatta varmasti äidin kädestä. Se, että naiset ovat vakavasti alistetussa asemassa monilla elämänalueilla ja monissa osissa maailmaa ei kuitenkaan oikeuta maksamaan takaisin samalla mitalla.

Kaksi kolmasosaa tämänkin yliopiston uusista opiskelijoista on naisia. Tämä merkitsee, että yhä suurempi osa maamme tulevista vaikuttajista on myös naisia. Ei ole mitään epäselvyyttä siitä, etteikö tällaisella vyörytyksellä saataisi korjattua naisia koskevat epäkohdat – tämän maan sisällä hyvinkin pian. Erityisen hyvin tämä näkyy siinä nopeudessa, jolla naiskuva kuroo kiinni eroa mieskuvaan. Sukupuolten välistä tasa-arvoa ei silti pääse syntymään, ellei myös annettuina otettuihin olettamuksiin perustuvaa mieskuvaa päästä vapauttamaan historiallisesta painolastistaan.

"seinän levyinen laajakuvatelkkari näyttää jatkuvana live-esityksenä Brasilian naisten jalkapallomaajoukkueen hötkyvät hinkit"

Lempeästi suriseva ja värisevä spermanlypsykone on miellyttävä sukukalleuksiin valjastettuna. Kebabia tulee letkustaa suoraan suoneen ja seinän levyinen laajakuvatelkkari näyttää jatkuvana live-esityksenä Brasilian naisten jalkapallomaajoukkueen hötkyvät hinkit. Välillä päästään kilpailemaan mikroautoradalle. Kenellä on isoin vehikkeli? Because I'm worth it.

Kirjoittaja on valt.yo. ja lukee naiseutta kuin tapiiri suahilia. Älkää uskoko mitään ylläolevasta, Torso on katkera paska. (ei toim.huom., toim.huom.)

Walpo.
Keskustelu jatkuu kiihkeänä.
Foorumilla.
<http://org.utu.fi/tyyala/pklubi/phorum>

Yliopistomaailman hullu vuosi:

Kaikki muuttuu, mutta antaa sen muuttua vaan

Sampo K. Saarinen

Tähän vuodenaikaan kaikkien suomalaisten opiskelijoiden mielissä lienee vain yksi ajatus: kesä! Opiskeluun liittyvät asiat ja muutokset eivät kiinnosta. Ei tosin monia ole kiinnostanut missään vaiheessa. Syksyllä kun aivot haetaan narikasta ja palataan opiskelumaailmaan, edessä on uusi uljas opiskelumaailma. Siinä maailmassa ei vanhoilla järjestelmätiedoilla pärjää. Luvassa hallittua kaaosta. Kerron lisää, kiviäkin kiinnostaa.

”Syksyllä sitten tapahtuu herääminen todellisuuteen ja valitus alkaa”

Lukijoiden kaikkoamisriskistä huolimatta ottakaamme ensialkuun käsittelyyn tutkintorakenneuudistus. Tiedotus- ja keskustelutilaisuuksia uudesta tutkintorakenteesta ja sen mukanaan tuomista uusista vaatimuksista on järjestetty pitkin kevättä niin tiedekunta- kuin laitostasollakin. Näissä tilaisuuksissa käyneiden määrä on kuitenkin vain murto-osa opiskelijoiden kokonaismäärästä. Suurin osa meistä elää vielä omaa illuusioiden aikaansa suunnitellen syksyn opintojaan vanhan järjestelmän pohjalta. Syksyllä sitten tapahtuu herääminen todellisuuteen ja valitus alkaa.

”Eipä ole yliopiston puolellakaan liikaa pisteitä kerätty.”

Eipä ole yliopiston puolellakaan liikaa pisteitä kerätty. Energia on suunnattu tappeluun uudesta palkkausjärjestelmästä. Tiedekuntien välinen koordinointi on puuttunut, ja lopputuloksena on sekava tilanne, jossa tiedekunnat vetävät omaa linjaansa. Toisilla opintoviikot opintopisteiksi muuttava kerroin on 2, toisilla 1,5. Joillain, kuten yhteiskuntatieteellisellä ei ole kerrointa ollenkaan. Opiskelijan toimeentuloa turvaava Kela taas käyttää muuntokerrointa 1,8! Parasta huumoria on siis tarjolla ensi lukuvuonna esimerkiksi sellaiselle opiskelijalle, jonka sivu- ja pääaineet ovat eri tiedekunnissa ja jonka suorittama opintopistemäärä hipoo tukivaatimusten alarajoja.

Vaikka opiskelija olisikin seurannut tilanteen kehittymistä karpän lailla, ei silti (vieläkään) pysty tietämään, mitä syksyllä tapahtuu. Sitä ei osaa sanoa kukaan. Aikatauluissakin on eroa. Kun omassa tiedekunnassa vielä palautellaan valmisteluun uusia tutkintovaatimuksia, saa samaan aikaan lukea toisen tiedekunnan painoon menossa olevasta opintooppaasta, että esim. opettajan pedagogisten suoritusvaatimukset muuttuvat. Valtio-opin ja poliittisen historian opiskelijat voivat ajatella, että eihän tässä mitään hätää ole, opetussuunnitelmat pysyvät melko samannäköisinä. Voisi kuitenkin luulla, että sivuainerepertuaariinne kuuluu muitakin aineita. Myös yleisen tason muutokset tutkintovaatimuksiin ovat melko isoja.

”Myös yleisen tason muutokset tutkintovaatimukseen ovat melko isoja.”

Lieneekö kukaan tänne asti lukenutkaan, mutta mainittakoon nyt vielä uusi arvosteluasteikko ja opetuksen periodisointi neljäksi jaksoksi. Nämä uutuudet koskettavat myös teitä vanhempia opiskelijoita, joiden ei ole pakko uuteen tutkintojärjestelmään siirtyä eikä siitä huolta kantaa. Uusi arvosteluasteikko syksystä lähtien on yhdestä viiteen, myös vanhalla asteikolla suoritettuja arvosanoja muunnetaan uuden mukaiseksi. Tarkkuutta siis vaaditaan. Periodisointia vastustaneet tahot taas odottavat innolla syksyä päästäkseen osoittamaan opiskelijoille, miten opinnot menevät entistä enemmän päällekkäin uudessa opiskelijaedustajien ja TYYn kannattamassa periodisoinnissa.

Jokaiselle päivälle on toki omat murheensa. Tulkoot valkeus. Ja valkeus tuli. Nyt vaan nollat tauluun ja kesälaitumille kirmaamaan. Syksyllä sitten tavataan epävarmuuden vallitessa ja sekavissa merkeissä. Tervetuloo länteen Andrei!

(Tosin jos et ollut ennen kuullutkaan tekstissä käsitellyistä asioista, niin tilanteesi on huolestuttava.)

Kirjoittaja on seurannut uudistusten etenemistä P-klubin korkeakoulupoliittisena vastaavana ja ylioppilaskunnan edustajiston jäsenenä.

PALAUTETTA!

Walpo ja tekijänsä kaipaavat lukijoiltaan kommentteja. Mikä lehdessä pisti nyökyttelemään, mikä hymyilytti, mikä sai aikaan tuskastuneita huokauksia? Kerro. Vain siten voimme tehdä seuraavasta Walpostä paremman. Postia voi laittaa osoitteeseen pjmant@utu.fi, ja tietysti myös esimerkiksi P-klubin keskustelufoorumi on käytettävissä.

Huolettomuudesta epävarmuuteen. K. Alkkis muistaa.

Ei oo muuten vanhemman opiskelijankaan elämä helppoa. Aloin tuossa jokin tovi sitten oikein miettimällä miettiä aikaa kun olin vielä märkäkorvainen, juuri opiskelunsa aloittanut valtiotieteen ylioppilas. Taivaan portit tuntuivat olevan avoinna, kun olin päässyt sisään yliopistoon ja vieläpä opiskelemaan varsin järkevältä tuntunutta alaa. En tosin odottanutkaan, että akatemiassa suorittamani opinnot takaisivat minulle jonkin paikan vihreämmällä oksalla tulevaisuudessa, mutta silti luottavaisin mielin nousin ensimmäisiä kertoja ylös tiedon portaita. Tämän Walpon teemana on muistaakseni muutos, joten nyt tietysti oletatte, että kertoisin teille, kuinka suuret mielikuvani särkyivät ja kuinka suuret odotukseni murenivat pala palalta. Ei, siitä en kerro, koska näin ei ole yllättävää kyllä käynyt. Tulevaisuudenkuva ei ole muuttunut, mutta kuva opiskelusta sen sijaan on. Huonompaan suuntaan tietenkin, kukapa mitään muuta odottaisikaan.

Kuinka helppoa olikaan elää ensimmäiset opiskeluvuodet eräänlaisen henkisen lukujärjestyksen kanssa. Esimerkkinä tästä käyköön se aika, kun suorittaa pää- ja sivuaineopintojen tenttejä. Niitä vain tekee ja tekee, ja kun on yhden suorittanut, voi taas katsoa opinto-oppaasta minkä suorituksen seuraavaksi hoitaa pois alta. Kolme viikkoa lukemista ja kurinalaista elämää, tentti ja sitten viikko ryppäämistä ja porsastelua vailla huolen häivää. Sen jälkeen taas tiukka keskittyminen seuraavaan koitokseen. Sellaista on se ensimmäisten vuosien opiskelijaelämä. Kuitenkin jossain siinä proseminaarin tienoilla alkaa havahtua siihen, että helvetti, tässähan pitäisi pikkuhiljaa alkaa suunnitella tulevaisuuttaankin oikein toden teolla. Ainejärjestön bileissäkin näkyy yhä enemmän outoja naamoja ja yllätyksekseen huomaa, että korvantauksetkin ovat kummallisesti alkaneet pikku hiljaa kuivua.

K. Alkkis

Alkkis tarkkailee yliopiston ja sen ulkopuolisen maailman nykymenoja useamman vuoden P-klubikokemuksella.

Seuraavaksi sitten huomaa, että onkin opintojen kanssa täysin jumissa. Pitäisi oikeasti alkaa ottaa vastuuta omasta tulevaisuudestaan: Toisin sanoen pitäisi jo vähitellen tietää mitä tekee sitten joskus aikuisena. K.Alkkis on jutellut monien vanhempien opiskelijoiden kanssa ja tullut siihen lopputulokseen, että tuolloin onkin yhtäkkiä hyvin pitkälti tyhjän päällä, kun kukaan ei enää osaakaan neuvoa suuntaa. Mutta sehän on vain mukavaa ja vähintäänkin opettavaista. Tai näin minulle on ainakin kerrottu. Täytyy oppia sietämään muutosta ja elämään sen kanssa.

Paskat, sanon minä. En minä ainakaan pysty nauttimaan, enkä edes halua oppia nauttimaan epävarmuudesta. Olen sitä mieltä, että sairas on sellainen ihminen, joka siitä saa mielihyvää. Turvallinen ja vakaa tilanne on sellainen, jonka perustalle voi alkaa rakentaa suunnitelmia tulevaisuudesta. En halua kuulostaa pessimistiltä, mutta ei tämä nykyinen tilanne kyllä nautintoa suo. Ettäs tiedätte!

Kevät on muutenkin jotensakin merkittävää aikaa. Aamu aamulta mieleen hiipii yhä enemmän huoli edessä olevasta kesästä, tai tarkemmin sanottuna siitä mitä silloin pitäisi tehdä. Jos helmikuussa – tai viimeistään maaliskuussa – ei ole onnistunut vielä varmistamaan itselleen kunnon kesätyötä, jäänee ainoaksi vaihtoehdoksi opiskelu. Mutta mitä sitä sitten opiskelisi? Kesä neljän seinän sisällä kirjojen parissa ei kuulosta kovinkaan houkuttelevalta, semminkin kun sitä on saanut tehdä jo syksystä alkaen. Ainahan voi tietysti heittäytyä täysin vapaaherraksi tai -rouvaksi ja ottaa hyödyn irti loistavan sosiaaliturvajärjestelmämme tarjoamista eduista. Vaan onko sekään sitten järkevää? No kokeilkaa jos huvittaa.

On tää tämmöistä! Kärsi, kärsi! Kirkkaamman kruunun saat.

Kivihiilivoimalan valvomo ja Pekkarinen

- Erilainen excu Helsinkiin

Maiju Jääskeläinen,
teksti

Pirjo Lammi, Juha Linna ja Salmisaaren voimalat, kuvat

Myönnettäköön heti kärkeen, etteivät minua ohjanneet mitkään kovinkaan ylevät tarkoituserät ilmoittautuessani TYYn ympäristöjaoksen Helsingin exculle, jolla oli tarkoitus vierailla Salmisaaren kivihiilivoimalassa ja eduskunnassa. Sen sijaan sisäinen skraapaajani halusi paeta valtio-opin luennoilta sitäkin kiivaammin. Puhumattakaan sulo vilen-mentaliteetistani, joka ostaa mitä vain, jos vain irtoaa halvalla. Kolmella eurolla Helsinkiin ja takaisin on sitä. Myös luontainen uteliaisuus ajoi minua Salmisaareen – olisihan se nyt kiinnostavaa nähdä, millainen on se paikka, jossa tuota itse pirun kehittelemää ainetta jalostetaan hyötykäyttöön.

Kaikki tämä mielessäni heräsin kellonsoittoon noin neljä tuntia inhimillisyyksien väärällä puolen lähtöamuna. Laahustin YO-taloille, josta retkipoppoomme oli tarkoitus lähteä kohti suurta maailmaa. Yllätys oli suuri äkättyäni olevani aina niin aktiivisesta P-klubista se ainoa excuillija. Ilmeisesti tutoräiskäni Katja Sauvola kuuli telepaattisesti lapsensa hätääntyneet kiroilut ja iskeytyi paikalle pelastamaan vauvansa

Salmisaaren voimala Helsingissä sijaitsee turkulaisittan varsin kotoisasti Oikeustalon ja Hesburgerin välissä.

ahdingosta. Mielenrauha oli palautunut ja matka kohti tuntematonta saattoi alkaa.

Piikkiön kohdalla oli aika puhaltaa ensimmäinen aikalisä. Muistiinpanovälineet olivat jääneet kotiin. Hyvästi analyttinen ja pohdiskeleva Walpo-juttu! Onnistuinkin kuitenkin onkimaan reppuni pohjalta muuttaman puoliksiäytetyn muistiinpanopaperin luennoilta, joilla en edes tiennyt istuneeni ja kynän. Homma oli taas hallussa ja saatoinkin rentoutua loppumatkan kuunnellen takapenkin tyttöjen näytelmäharjoituksia kappaleesta, jonka kirjoittamisessa Juhan of Grannilla selkeästi oli ollut sormensa pelissä.

Salmisaaren kivihiilivoimala sijaitsee

Oikeustalon ja Hesburgerin välittömässä läheisyydessä. Oppaaksi saimme miekkosen nimeltä Leif, jonka käsissä ei voimalan tekninen toiminta toivoakseni ollut, sen sortin ongelmia hänellä oli piirtoheitinten ja powerpointien kanssa. Mies oli kuitenkin innostunut asiastaan ja

saimme kuulla muun muassa Salmisaaren kattilan olevan tyyppiä *luonnonkiertohöyrykattilanurkkapoltolla*. Infohetkemme jälkeen pääsimme vielä kiertokäynnille voimalaitokseen, jossa itselleni ehdoton huippuhetki oli valvomo. Monine nippeleineen ja nappuloineen kun tämä

Salmisaaren maanalainen kivihiilivarasto on ensimmäinen laatuaan maailmassa. Varastossa on neljä pystysiltoa, joiden halkaisija on 40 ja korkeus 65 metriä.

huone muistutti Millenium Falconin ohjaamo. Valitettavasti tämäkin ohjaamo on katoavaista, kun tulevaisuudessa persoonattomat näyttöpäätteet ja hienot tietokoneohjelmat heittävätkin nämä ajan patinoimat lucasit kaatopaikalle. Haikein mielin jätin valvomon, ja pian kierroksemme olikin lopussa. Heitimme hyvästit Leifille ja Salmisaarelle, ja bussimme suuntasi kohti keskustaa ja Eduskuntataloa.

Paikallisessa Macciavellissä käynnin jälkeen itse Pääkallonpaikalla meidät johdatettiin

Kivihiilivaraston alimmat osat ovat 120 metriä merenpinnan alapuolella. Hiili siirretään varastoon kuvassa näkyvällä kuljettimella.

Keskustan ryhmähuoneeseen. Markku Laukkasen paikalta kuuntelin KTM:n tutkija Juhani Tirkkosen näkemyksiä päästökaupasta melko hyvillä mielin, kunnes voih! Puolikäytetyt muistiinpanot ja kynä olivat laukussa ja laukku eduskunnan narikassa. En ehtinyt tätä kuitenkaan pitkään surra, kun Hän astui sisään. Mauri Pekkarinen saapui tapamaan ryhmäämme! Maaneerit olivat kohdallaan ja solmio oranssi. Pekkarinen kertoi olleensa eduskuntatyössä 26 vuotta ja näin ollen uransa

Salmisaaren voimala vuoden 1961 mallissaan.

puolivälissä. Tämä oli se "lohduton viesti, jonka voitte viedä Jyväskylän seuduille". Teen tässä nyt työtä käskettyä. Toivoakseni edes yksi Walpon numero siis löytää tiensä Keski-Suomeen.

Kävimme vielä seuraamassa hetkisen täysistuntoa, jonka jälkeen olikin aika palata Turkuun. Kotimatka kului osaltani nuokkuessa ja muistikuvia Tirkkosen ja Pekkarisen puheista kirjatessa. Näytelmäharjoitukset jatkuivat edelleen.

Kaiken kaikkiaan fiilikset olivat hyvät. Erilainen excu oli täyttänyt

tehtävänsä ja voinkin suositella sitä kaikille. Tosin siinä määrin alkoholiton päiväexcu oli minua hämmentänyt, että kotiin päästyäni korkkasin viinipullon. Seuraukset olivat surulliset: Aretha Franklinin siivittäjä siivouspuuska, jonka tuloksena kaikki lattialla lojuneet paperit päätyivät paperinkeräykseen. Myös ne puoliksi kirjoitetut muistiinpanot, joihin olin matkatunnelmani tallentanut. Jäljelle jäi vain esite luonnonkiertohöyrykattilasta nurkkapoltolla.

Kun kiukku nousee kirjatentti-Suomea kohtaan

San Marcosissa ajatus ei lepää, mutta sielu rauhoittuu

Tiia Haapaniemi,
teksti ja kuvat

Painajaisuni: Palaan Suomeen ja käyn muuttamassa saami opintoviikkoja suomalaisiksi. Itseensä syvästi uskova suomalainen järjestelmä puollittaa ne vanhaan ECTS-tyyliin, koska kyllä Suomessa opiskelaan ahkerimmin. Niinpä.

Otan bussin, pakettiauton tapaisen, kello 7. Olen perillä 7.50. Odotan, että luento alkaisi kello 8. Sali on tyhjä. Puoli yhdeksältä saapuu ensimmäisiä opiskelijoita, professori lopulta tasan yhdeksän. Tervetuloa San Marcosiin, missä intellektuaalinen ameebatila puhkeaa.

Latinalaisen Amerikan vanhin yliopisto La Universidad Nacional Mayor de San Marcos perustettiin vuonna 1551. Nykyään San Marcosiin kuuluu 20 tiedekuntaa, museoita, instituutteja ja kulttuurikeskus. Kampus on suuri, aidattu, betoninen, mutta vihreä alue Liman keskustan laitamilla. Se on noin 30 000 viiden vuoden pregrado-tutkintoa suorittavan ja noin 3 500 jatko-opiskelijan koti.

Olen toinen San Marcosin kahdesta ensimmäisestä suomalaisesta vaihto-opiskelijasta. Yhteensä vaihtareita on viisitoista. Suoma-

Opiskelijajärjestö herättelee vasemmistoa, joka 1990-luvun jälkeen lamaantui valtiotason politiikassa ja yhteiskunnallisissa liikkeissä.

laiset ovat täällä Cimon koordinoiman North-South Higher Education Programmen ansiosta matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan paikalla.

Yliopiston vaihtoasioita koordinoi yksi ihminen, Sheyla Salazar, joka luonnollisesti ei voi tuntea kaikkia tiedekuntia. Tiedonkulku takkuu, mutta sitä oikomaan on jokaiselle vaihtarille nimetty tutor académico. Oma tutorini ei ole enempää eikä vähempää kuin Perun kansalliskirjaston johtaja Sr. Sinesio López, ystävällinen mies.

On harmi, että vain biodiversiteetin lukijoilla on tänne ensisijaisesti asiaa, sillä San Marcosin yhteis-

kuntatieteellinen tiedekunta on politiikan opiskelijalle opettava

Kaunis kampusalue esittäytyy hallintotieteiden (vas.) ja humanististen (takana) rakennusten puristuksessa.

paikka. Sen historia on kiehtova ja läsnä. Esimerkiksi 1990-luvulla opiskelu pantiin jäihin, koska Loistavalla polulla oli pesäkkeitä San Marcosissa. Nykyään opiskelijat toimivat aktiivisesti erilaisissa projekteissa ja lähtevät helposti mielenosoitukseen, jos systeemissä on jotain vikaa. Tämä syksy on ollut kuulemma harvinaisen rauhallinen.

“Älkää pelätkö Amazoniaa, se on osa meitä. Jos unohdatte sen, unohdatte itsenne,” professori sanoo jo kolmatta kertaa luennon aikana.

Hänen tarkoituksensa lienee muistuttaa, että Liman todellisuus on jotain toista kuin muun Perun. Lima harppoo kohti standardiksi muodostuvaa kuvaa uskottavasta pääkaupungista, kun muu Peru elää toisessa ajassa ja tilassa.

San Marcos on valtion yliopisto, jossa raha ei puhu yhtä paljon kuin viereisessä yksityisessä La Católicassa. Siksi täällä on ehkä helpompi muistaa Perun toisenlainen todellisuus.

Opiskelijoita on kaikista ihmisryhmistä niin sosiaalisesti kuin rodullisestikin ajateltuna. Monet ovat tulleet Liman ulkopuolelta opiskelemaan, jos heillä on ensin ollut varaa liki välttämättömään preuniversitario-kouluun, joka valmentaa pääsykokeisiin.

Mahtavaa tai surkeaa opetusta

San Marcosissa ei ole paljoa tietokoneita, ei edes paikallisia tätejä jotka tsekkaavat, printtaatko pdf-tiedostoa. Paperisota käydään muualla: liki jokaiselle luennolle on etukäteen luettava nippu artikkeleita, joita saa ostettua yhdestä monista kopiokojuista.

Kurssit kannattaa valita huolellisesti ja kysellä niin monelta kuin kehtaa. On nimittäin professoreita, jotka eivät koskaan muista tulla luennolle ja toisia, jotka tulevat lähes täsmällisesti ja opettavat erittäin inspiroivasti.

Acción Global, Global Action Week, teki San Marcosissa tunnetuksi mm. reilua kauppaa. Ja näiden mimmien myyntipöytiä.

Myös tiedekuntien väleillä on eroja sekä toiminnassa että tasossa. Olen istunut kurseja ciencias sociales -tiedekunnassa (historia, arkeologia, sosiaalityö, sosiologia, maantiede ja antropologia), jota pidetään erittäin pätevänä. Myös yhden kurssin kokemus politiikan ja oikeustieteen tiedekunnasta on ollut myönteinen.

Yhteiskunnallinen tiedekunta on aikoinaan ollut monen perulaisen ajattelijan, kuten kirjailija Mario Vargas Llosan, pesä.

Kurssit perustuvat luentoihin, prácticoihin, harjoitustöihin ja mahdollisesti kenttämatkoihin. Prácticoissa vähän vanhemmat ja lopputyövaiheessa olevat kanssa-

opiskelijat pitävät varsinaisen luennon jälkeen harjoituksia läksyksi tulleista artikkeleista. Ajatuksena on keskustella ja väitellä tekstien sisällöstä ja yleensä myös kritisoida professorin mielipiteitä.

Aika pirun hyvä keino oppia tuo keskustelu. Se on kaukana vieraannuttavasta kirjatentti-maailmasta. Suokaa anteeksi, mutta oppimisprosessi on arvioitu pieleen meidän yliopistossamme. Suomalainen opiskelija suljetaan liiaksi omaan yksioonsa suurten ajatusten kanssa.

Ilta San Marcosissa kestää pitkään. Viimeinen kurssini alkaa yhdeksän tienoilla. Vielä joku soittaa kitaraa ja toinen komppaa rummulla, joku ryhmä harjoittelee tanssiaan. Tyttö myy kassejaan käytävällä, tai kirjoja ja korviksia. Kahvilat ovat auki. Luento loppuisi puoli yhdeltätoista, mutta professori jatkaa juttuaan vielä vartin, kunnes joku kysyy, joko lopetettaisiin. Otan bussin kotiin, maksan siitä solen tai solen ja kaksikymmentä senttiä, sisäänheittäjän fiiliksestä riippuen. Puoli kahdeltatoista olen perillä.

Kirjoittaja opiskelee viidettä vuotta poliittista historiaa ja yrittää tehdä graduaan Perussa. www.unmsm.edu.pe/ Walpon päätoimittajana Tiia toimi vuonna 2002.

Elämää suurempia elokuvanäytteitä Pubissa

Matias Ollila

Hieman lässähtänyt poliittisen historian laitoksen 40-vuotisluentosarja sai odotetusti puhallusta hiileen 13.4.2005 elokuvahistorian professorin Peter von Baghin vierailusta. Von Baghin luennon aiheena oli "Historiallisen perspektiivin eroavaisuuksia näytelmä-elokuvassa ja dokumenttielokuvassa", jota von Bagh käsitteli lukuisien elokuvanäytteiden muodossa.

Peter von Bagh lähti luentoesityksessään liikkeelle perusolettamuksesta, jonka mukaan 1900-lukua on mahdoton ymmärtää ilman elokuvia. Von Bagh myös perusteli olettamuksen kahdella tavalla. Ensinnäkin sota-aikana 400 000 suomalaista katsoi kaikki silloiset uudet kotimaiset elokuvat. Toiseksi, edelliseen ohimennen viitaten, elokuvat vaikuttivat ihmisiin ja vastavuoroisesti ihmiset ruokkivat elokuvia.

Historiaa von Bagh kertoi yrittäneensä heijastaa elokuvien kautta ja päätyneensä seuraaviin johtopäätöksiin. Dokumenttielokuvat näyttävät kestävän aikaa vain noin 15 vuotta, kun taasen fiktiivisissä elokuvissa on "tiedostamatonta dokumenttia", joka ei nopeasti kuihdu pois vuosien

Jeanne d'Arcin kärsimys on yksi Peter von Baghin suosittelemista elokuvista.

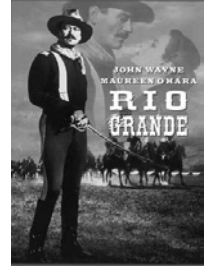
vierissä. Tämän saimme nimenomaan huomata yleisölle osoitetuista näytteistä.

Von Baghin näytteet keskittyivät paljolti elokuvapropagandaan, jotka kenties muodostivat luentoesityksen kiinnostavimman osan. Yhtenä propagandan muotona von Bagh toi esiin toisen maailmansodan ajan uutiskatsaukset Saksan miehityksen vallassa olleesta Ranskasta. Noissa uutiskuvissa tuli esiin aivan uskomattomia totuuksia, vaikka tietenkin miehittäjä halusikin sisällöt itselleen mieleisiksi. Eräs uutiskuva kertoi mm. ranskalaisten

Vain Walpossa: Von Bagh vinkkaa

Peter von Baghin vihjeet historiaa hyvin kuvaavista elokuvista, eli *antoisaa elokuvailtaa*:

- * Stanley Kubrick – Barry Lindon 1975
- * Jean Renoir – Marseljeesi 1938
- * Roberto Rossellini – Aurinkokuninkaan valtaannousu 1966
- * Luchino Visconti – Senso 1954
- * John Ford – Apassilinnake, Keltainen nauha sekä Rio Grande 1950–1952
- * Kenji Mizoguchi – Naisen tie 1952
- * Carl Th. Dreyer – Jeanne d'Arcin kärsimys 1927
- * East Side Story (dokumentti 1930-40-luvun kolhoosimusikaaleista) – Dana Ranga 1996

suurtenkin joukkojen vaietusta juutalaisvastaisuudesta, joka olisi fiktiivisessä elokuvassa ollut ns. liian paksua uskottavaksi.

Toisena hulkeana propagandapläjäyksenä Von Bagh näytti Veit Harlanin *Kolbergin* (1945), joka nykymittapuutteissakin olisi suurproduktio. Tuolle ajalle harvinaiseen värielokuvaan osallistui natsi-Saksan näyttelijäkunnan kerman lisäksi mm. 10 000 avustajaa, lähinnä nuoria miehiä, jotka näin pääsivät pois rintamalta. Natsi-Saksa oli tuolloin häviämässä sodan, ja Kolberg kertoikin suuresta häviöstä ikään kuin valmistakseen saksalaisia tappioon. Elokuva oli pakkomielle propagandaministeri Joseph Goebbelsille, joka vannotti elokuvan olleen tehty nähtäväksi tuhat vuotta myöhemminkin.

Lopuksi kaiken propagandan huippuna näimme neuvostoliittolaisen elokuvan *Berliini kukistuu* (1949), jossa Josef Stalin tulee vapautettuun Berliiniin lentokoneella. Lentokentällä on vastassa tuhansia totaaliuhmoksessa olevia ihmisiä. Kohtaus huipentuu vielä Iso-Britannian ja Yhdysvaltojen lippujen esiintuloon, mihin luentosalin yleisö reagoi odotetusti lämpimällä naurunpuuskahduksella ja allekirjoittaneella lävähti lähes rääät nenästä. Hauskaa asiassa oli vielä von Baghin tokaisu, että hänen tietojensa mukaan Stalin ei koskaan edes käynyt Berliinissä.

Von Baghin tärkeimpänä viestinä oli huomata se tosiseikka, etteivät elokuvat sinänsä ole historiaa, vaan olennaista on huomata esim. 1930-luvulla tehdyn elokuvan heijastus teko hetken ajasta. Se on tiedostamatonta dokumenttia.

Peter von Bagh.

KOHTAAMISIA YÖSSÄ...

...Tai niin sen piti mennä. P-klubin kaikkien aikojen ensimmäinen Haluatko karaoketähdeksi -spektaakkeli käytiin Marilynissa 21. huhtikuuta ja voittajaksi selvisivät "Ei oo ei tuu"-tulkinnallaan Leena ja Jenni. Tulosten julkistamisen yhteydessä haastattelua kärttänyt toimittaja ajettiin lavalta alas *ylimääräisenä*, mutta onneksi tytöt olivat vielä myöhemminkin halukkaita jakamaan voittonsa salaisuudet P-klubin kanssa.

Tiina Heinilä, teksti

Ida Salin, kuva

Keitä te oikein olette?

— Leena Salminen ja Jenni Valtonen. Pääaineena erityispedagogiikka.

Mitä kautta päädyitte Haluatko karaoketähdeksi-kilpailuun?

— Olemme vanhoja karaokekonkareita ja kilpailun voittaminen on ollut pitkäaikainen haave. Sitsien jatkoilla meille tarjoutui mahdollisuus näyttää taitomme.

Miten kuvailisitte kilpailua kokonaisuudessaan? Löytyikö potentiaalisia haastajia?

— Kilpailu oli tiukka ja päätimme ottaa kaikki keinot käyttöön tullaksemme karaoketähdiksi. Tällaisia pitää järjestää useamminkin.

Tuomarit kiittelivät teitä perseenheilutuksesta. Minkälainen rooli tällä toiminnalla oli mielestänne kokonaiskilpailun voittoa ajatellen?

— Kyllähän joka tyttö tietää, mistä miehet pitää.

Elämänohjeenne tuleville karaoketähdille?

— Harjoitus tekee mestarin!

Leena ja Jenni ottivat ensimmäisen kiinnityksen P-klubin karaokemestaruuspokaaliin.

Tulevia tapahtumia

12.5. Kevään viimeinen päivystys.

13.5. Kevätkauden päätös Aurinkolahdessa klo 19.

29.8. Lukukausi alkaa, fuksit saapuvat!

31.8. Kastajaiset Aurinkolahdessa.

13.9. Jäsenistösitsit.

8.-9.10. P-klubin, Kritiikin ja Kleion järjestämä Historiain Opiskelijain Liiton sysseminaari.

13.-16.10. Excu Pietariin.

11.11. Vuosijuhlat.

23.11. P-klubin baaribileet Marilynissä.

Lisätietoa tulossa aikanaan, seuraa sähköpostiasi.

Gideon 43

- eli tarina siitä, kuinka Taneli bingosii eläkeläisten sijoitukset

Pekka Mäntylä,
teksti ja kuvat

Tunnelma Hansa-korttelin pohjakerroksessa oli odottava. Vajaa kymmenen valtiotieteen ylioppilasta oli kerääntynyt keskittyneesti kuuntelemaan keski-ikäistä naista, joka selosti sääntöjä tasaisella äänellä. Oli aika ottaa haaste vastaan. Bingo kutsui.

Lähestyy... ja osuu! Taneli poistui bingosta 120 euroa rikkaampana. Ernoa jäi mietityttämään.

Niskassa pystyi kuvittelemaan aika monta varttuneemman henkilön katsetta suunnistaessamme pöytiin. Mutta olipa paikalla yksi nuorempikin mies, joka ensimmäiseksi ilmoitti, että "Tää on niin perseestä. 265 euroa menny." Meininki hjuva, onneksi meille oli luvattu ilmaista peliä ensimmäiseen voittoon asti.

Klubilaiset tätä elämystä kokemaan vienyt Sami napsautti heti ensimmäisestä ruudukosta jonkin isobingon ja kuittasi yhdeksän euron kauppalahjakortin kunnon tuuletusten säestämänä. Ja pelasi kunnon bingoajana kaiken tietysti takaisin.

Voitot jäivät Samin ja Sampon yhdeksää euroa lukuunottamatta

euroon tai pariin. Muiden lopetellessa Taneli vain paineli nappia melkein tunnin verran ilman voittoa. (Häviäminen on tosiaan tehty niin helpoksi, että välillä voi käydä vaikka kaupassa koneen hoitaessa ruudukon tarkistamisen. Saman napin painelu on ajankulua.)

Vuorossa oli jokin specialjahtikierros, ja Tanelin alku näytti lupaavalta. Numerot napsuivat hyviin kohtiin, ja kaksi euroa tipahtikin vaakabingosta ennen suurta juhlaa: viimeinenkin numero täytti ruudukon, ja vilkkuvalot hehkuttivat voittajaa: 120 euroa! Hämmennyksen keskellä saattoi aistia paljon nähneiden bingoajien hammasten kiristelyn ja ekstratupakkien syttymisen. Nuori kloppi oli ryöväntynyt jättipotin vakio-kävijöiden nenän alta.

Voitto tuli lahjakortteina, mutta lähes koko arvon vaihtaminen rahaksi onnistui ainakin yhdessä tietyn vihreän ketjun kaupoissa. Bingo osoittautui siten varsin hienoksi lajiksi. Kunhan siitä voittoa paljon rahaa, ei tarvitse maksaa eikä pelata kovin kauaa.

Joukko rohkea bingossa. Edessä Erno Miettinen ja Taneli Vilpponen, keskellä Sami Torssonen, Olli Hakala, Sampo Saarinen ja Helinä Yli-Knuutila ja takarivissä Miia Mänty-Sorvari.

Peikkoko se siinä?

Pekka Mäntylä, teksti
Kalle Nurmisto, kuva

Tuli kerrottua viime Walpossa kohtaamisesta Urhon kanssa. Täytyy vielä kehaista, ettei tuo jäänyt ainoaksi huipputapaamiseksi samalla reissulla.

Nimittäin laivalla tallusteli myös toinen Hän. Paisunut maha, valtava nenä ja suuret silmät. Ei epäilystäkään: Muumipeikko!

Pisti mietityttämään, mistä moinen sukunimi? Kun ei tuo pallero kaveri kyllä täytä peikkokriteerejä, ei sitten millään. Tunnetun kliseen mukaanhan lihavat ovat leppoisia, eikä tämäkään Muumi tehnyt

Kun päätoimittaja feikkipeikon tapasi.

poikkeusta. Ei juuri yrityksistä huolimatta jutellut, möllötti vain ystävällisesti iloisella naamallaan. Peikoille tyypillisiä pelottavia hampaita ei herralla taida olla ollenkaan, ja mahtaako olla ketään koskaan kunnolla pelotellut? Osanneeko edes harmistuessaan sanoa turkasen turaus, hiivatin nelkytneljä tai hitto?

Ei peikkoainesta. Ehdotan uudeksi nimeksi Muumiveikkoa. Tai Muumilölleröä.

Uudet tutorit

Syksyllä opintonsa aloittaville uusille valtiotieteilijöille valittiin tänä keväänä tutusti yhteensä kuusi tutoria. Halukkaita oli kaikkiaan 11, joista P-klubin hallitus suositti haastattelujen jälkeen tiedekunnalle seuraavia: poliittiseen historiaan **Antti Halonen**, **Matias Ollila** ja **Taneli Vilpponen**, valtio-oppiin **Timo Honka**, **Heini Hakojärvi** sekä **Malla Rannikko**.

Vauvanaamat julki

Walpo esitteli viime numerossa kaksi kuvaa p-klubilaisista vielä viattomassa iässä. Kuvassa a) keikistelee suklaanaamaisena **Maiju Jääskeläinen** ja kuvassa b) ilmeisesti jonkinlaisena heimopäällikkönä **Sampo Saarinen**. Walpo kiittää kaikkia arvailuja esittäneitä.

Lähde mukaan ihailemaan Pietari Suuren kotiseutua!

P-klubi ja Index järjestävät 13.-16. lokakuuta yhteisvoimin excursion rakkaan itänaapurimme syliin Pietariin. Luvassa taatusti unohtumaton matka, ole mukana.

Matkan hinta 194 euroa, sisältää majoitusten, viisumin ja matkojen lisäksi mm. kiertoajelun, tutustumiskäyntejä, yhteisillallisen sekä venäjän kielen taitoisen oppaan palvelut. Voit myös ehdottaa toiveitasi excursion sisällöstä! Lisätiedot ja ilmoittautumiset viimeistään 28. syyskuuta: atsund@utu.fi, 050 3666 566.

11 PM: NUKKUMAANMENOAIKA

Milla Vaha

Kunnianhimo on kumma juttu. Hullu idea voi hetkessä kääntää kaikki aikaisemmat suunnitelmat pääläelleen. Ruokahalu kasvaa syödessä, niinhän sitä sanotaan. Kun Soikkanen meille uusille fukseille pitämässään puheenvuorossa aikanaan kertoi Tampereen olevan Suomen yhteiskuntatieteiden mekka, rinnasta hieman ahdisti: miksi ihmeessä lähetin sinne kieltävän vastauksen ja valitsin Turun? Kuten viimeaikaiset tutkimukset osoittavat, on yliopistomme Suomen kärkikastia, ja näin jälkeen päin ajatellen olen ollut tyytyväinen ratkaisuuni, mutta jotakin sielun syövereihin jäi kaivertamaan.

”Anteeksi Matti, mutta kuulun niihin, jotka poistuvat opinahjosta ilman, että rakas yliopistomme saa valtion provikoita valmistumisestani.”

Suomesta on vähitellen tullut tusinamaisterien luvattu maa. Opiskelujeni edetessä ja tulevaisuudensuunnitelmien kirkastuessa tulin siihen lopputulokseen, etten halua olla yksi liukuhihna-VTM. Anteeksi Matti, mutta kuulun niihin, jotka poistuvat opinahjosta ilman, että rakas yliopistomme saa valtion provikoita valmistumisestani.

Tiedä miksi, mutta olen aina ihaillut anglo-amerikkalaista korkeakouluopetusta. Ei voi olla sattumaa, että jokaisessa rankingissa maailman parhaiksi yliopistoiksi valitaan MIT, Princeton, Harvard tai Oxford. Lieneekö amerikkalaisten hömppäsaippuasarjojen vaikutusta, mutta kaipuu asumaan yliopistokampukselle idylliseen kivilinnaan, tiedon ja valistuksen ilmapiiriin, on valtava. Niinpä en nähnyt muuta vaihtoehtoa, kuin vaivata kymmenin suosituspynnöin laitoksemme henkilökuntaa ja laittaa hakupaperit menemään.

London School of Economics and Political Science. Nimihirviö, joka ei jätä ketään valtiotieteilijää kylmäksi. Mieleen tulee eliittikoulu jossakin kuningashuoneen hallitsemassa saarivaltiossa, jota käyvät kaikki ne rikkaat jupit, joille pappa betalar ja joille Kent in Canterbury tai Cambridge edustavat liian konservatiivista yliopistomaailmaa. Maailman ainoa – ainakin oman propagandansa mukaan – puhtaasti valtiotieteisiin erikoistunut oppilaitos. Laitos, jonka lukuvuosimaksujen kattamiseen ei aivan vuotuinen valtionapu kaikessa

runsaudessaan riitä. LSE on kirjainyhdistelmä, joka saa ainakin minut värisemään innostuksesta. Varsinkin nyt, kun tuo “eliittikoulu” haluaa minut opiskelijakseen! Tai no, ainakin viimeiset puntani kilahtamaan kassaansa.

Muutoksia toden totta on siis luvassa. Ensi syksynä VTM vaihtuu MSc:ksi, suomenkieli sananmukaisesti lontooksi ja tyyläisyys SU:n jäsenyydeksi. Kirjatentit saavat rinnalleen viikoittaisen seminaariopetuksen, ja vapaa sivuaineoikeus vaihtuu tarkasti ohjelmaa varten räätälöityihin erikoistumiskursseihin. Harton tilalle astuu Barry ja Wibben korvaa David. Puhumattakaan siitä, että aikaisemmin ilmainen opetus pitää nyt korvata reilun 12 000 euron sekillä.

Eikä siinä kaikki. Terveellinen laitosruoka korvautuu fish and chipsillä ja sinisten bussien sijaan köröttelen tulevaisuudessa punaisilla. Hämeenkadun pyöräilyhelvetin sijaan pääsen punaisen kyltin luota maan alle matkustamaan rauhassa. Nykyisin matka kampukselle kestää noin 10 minuuttia, ensi vuonna, zonesta riippuen, pahimmillaan toista tuntia. Fazerin sinistä ei enää haeta Siwasta vaan merimieskirkolta – toivoo täytyy, että myös kirkkoon kuulumaton salmiakin ystävää toivotetaan lämpimästi tervetulleeksi.

Kun aikoinani muutin pois rakkaasta koti-Forsasta tänne Suomen Turkuun, päätin, että Turkuu pienempi kaupunki ei koskaan tule olemaan vakituinen asuinpaikkani ja että cityn koko tästä vain lineaarisesti jatkaa kasvuaan. Jostakin syystä suomalainen ideaali “omakotitalo-järven rannalla-lähellä keskustaa” ei koskaan ole iskenyt meikäläiseen. Suurkaupungin syke ja anonymisuus on aina ollut se mun juttu – lieneekö syynä jo ne mahtipontiset puitteet joista olen lähtöisin? Jos pidän periaatteestani kiinni – ja useimmiten olen varsin tiukka päätösteni suhteen – ei ensi vuoden jälkeen koto-Suomeen enää ole paluuta.

Tuskinpa nyt sentään. Mutta josko en itse, ei myöskään tämänhetkinen opinahjoni ole entisensä palatessani Suomenmaahan maisterina jouluna 2006. Teillä, rakkaat opiskelijakollegani, on HOPSin ja uudet opintosuunnitelmat, ja mulla... No ainakin matti kukkarossa ja tutkintotodistus, jota komistavat kirjaimet LSE. Sittenhän se lopulta nähdään kannattiko suunnanvaihdos vai ei!

Auf Wiedersehen, vai miten ne britit sen nyt sitten sanovatkaan!

Petri Kalske (Walpon pt. 1995-1997) ja kirjoittaja (oik.) viettämässä walpomaista vappua Puolalanmäellä vuonna 1998.

Muisteloita toimituksen tuolta puolen

Juha Vuori

Klubin 30-vuotispäivän lähes-tyessä on vanhoille jäärillekin aiheellista kaivaa aivonsa naftaliinista ja julistaa muistoja kultaisista opiskeluvuosistaan. Tämän entisen Walpon päätoimittajan (1998) gradun palauttamisesta on vierähtänyt kohta neljä vuotta. Kovinkaan kauas Klubista en noina vuosina ole vielä kuitenkaan ehtinyt, sillä vaikka puoli vuotta Kiinassa onkin tullut vietettyä, apurahakammioni sijaitsee Valtio-opin laitoksen ullakolla. Opiskeluaikojen pääainehämäryksen hengessä ehdin myös olla pari vuotta pestissä Poliittisen historian laitoksella.

Vaikka maisteroitumisestani ei ole vielä vierähtänyt kuin kohta neljä vuotta, niin Walpoa on toimittamassa jo seitsemäs walpurinjakaja jälkeeni. Walpon kirjoittajapalkinnon eli Julman Walpurin jakamisen perinteen aloittaminen olikin kenties päätoimittajaurani kohokohta. Olihan se samalla ensimmäinen kerta, kun Walpon päätoimittajalla oli oma puheenvuoro yhdistyksen vuosijuhlissa. Ehkäpä marraskuussa näen taas vilauksen tutusta pystistä.

Walpo oli kaudellani teknisessä murrosvaiheessa. Edeltäjäni Petri

Kalskeen kaudella (1995-97) Walpoa ryhdyttiin jo taittamaan taitto-ohjelmalla, mutta lehti vietiin edelleen painoon paperiliuskoina ja valokuvina. Omalla kaudellani Walpon taitto siirtyi täysin digitaaliseen muotoon, kun kuvat skannattiin itse ja lehti päätyi painokoneisiin intranettiin pitkin.

Kuvakustannusten vähentyessä näin merkittävästi, lehdessä alkoi myös esiintyä kuvia joka sivulla. Samaan aikaan mainostajatkin ryhtyivät löytämään tiensä yhdistyksen laatu-julkaisun sivuille. Taisipa tuo kehityskulku johtaa varainhankintavastaavan toimen vakiintumiseen osana Klubin hallitustehtävänkajoa. Walpon kautta saatavista uusista tuloista huolimatta kaksi innovaatiota jäi toteuttamatta: digikameran hankinta ja Walpon ilmestymisestä kertovien lööppien tekeminen.

Emerituspäätoimittajana on ollut miellyttävää seurata Walpon kehitystä vuosien varrella. 90-luvun puolivälissä Walpon kansiväri vaihteli vuodenaikojen ja kuvien mukaan. Walpon väri vakiintui valkoiseksi myöhemmin Tykkäriäkin toimittaneen Aki Asolan kaudella (1999), mikä loi yhtenäisempää ilmettä lehdelle ja tiettyä jatkuvuutta vuosien yli.

Vaikuttaisi siltä, että Walpoon kirjoittamisesta on tullut suositumpaa toimintaa oman kauteni alkuun verrattuna ja toimittajakunnassa on ollut kausittaista vakiintumista. Tämä oli myös Julman Walpurin synnyttämisen idea: vuosittainen kirjoittajapalkinto kannustaa kirjoittamiseen, ja kirjoittajat saavat jotain kiitosta talkootyöstään.

Toimituksia ulkopuolelta tarkastellessa on myös näyttänyt siltä, että lehtiä voidaan etukäteen suunnitella ja niihin saadaan teemoja. Tämä oli melko lailla mahdotonta varsinkin 90-luvun alkupuolella, jolloin päätoimittaja oli täysin satunnaisten avustajien armoilla sisällön suhteen. Walpoon löytyy myös joka vuosi uusia innokkaita päätoimittajia, mikä ei kaikkina kausina ole ollut selviö. Walpo vaikuttaa vakauttaneen asemansa.

Lopuksi toivotan Klubin 25-vuotisvuosijuhlien juhlamarsalkan ominaisuudessa onnea Klubille sen 30. juhlavuotena ja menestystä sen mainiolle jäsenlehdelle. Julma Walpuri olkoon kanssanne.

Kirjoittaja tekee väitöskirjatutkimusta turvallisuuden sosiaalisesta rakentumisesta Kiinan kansantasavallassa Valtio-opin laitoksella ja oli Walpon päätoimittaja vuonna 1998.

Kullan kimallus on karissut valtuustotyöstä

— tilalle tullut arkista aherrusta

Tytti Seppänen

Kaupunkipolitiikan saralla on Turussa parin viimeisen kuukauden aikana ollut hektistä. Sille, joka ei lue Turun Sanomia tai Turkulaista, on politiikka ehkä näyttäytynyt enemmän kauniina ja rohkeina kuin asioiden hoitamisena.

Tietyllä tapaa politiikka on seurannut neljät häät ja yhdet hautajaiset -periaatetta: paavi kuoli, ministeri Lehtomäki meni naimisiin, pääministeri erosi, Lehtomäki kertoi olevansa raskaana, ministeri Tanja oli kuusi vuotta sitten ollut Matin kanssa samassa hotellihuoneessa ja uusi paavi vihittiin. No, valtuustosalissa ei ehkä ihan näin värikästä meininkiä ja ihmissuhde draamaa ole ollut, mutta kaupunginasioista on vedetty köyttä milloin mihinkin suuntaan.

No ihan ensiksi se polttolaitos nyt sitten tulee sinne Orikedolle, jos se saa ympäristöluvan. Ja hyvin todennäköistä on, että se sen saa. Keskusta, RKP ja Vihreät, osittain Vasemmistoliiton tukemana yrittivät saada polttolaitoksen mieluummin Topinojalle. Perusteluina mm. se, että 1970-luvun jälkeen, jolloin alue on kaavoitettu teollisuuskäyttöön, on sen ympärille kaavoitettu mittava määrä asuntoja.

Toinen iso keskustelunaihe on ollut kauppatorin ilmeeseen tulevat muutokset, mutta valitettavasti en sairastumisen takia päässyt valtuuston kokoukseen, jossa asiasta keskusteltiin.

Tässä rinnalla valtuusto ja valtuustoryhmät ovat muokanneet Turku-strategiaa vuosille 2005–2008. Seminaareja on järjestetty ja mietitty, mihin Turun pitäisi panostaa. Valitettavasti lapset, nuoret ja lapsiperheet eivät enää ole strategian painopistealue. Viime strategiakaudella juuri lapset ja nuoret ovat jääneet lähes kokonaan satsausten ulkopuolelle. Toivoa vain sopii, että Turun logiikalla nyt tehty muutos tarkoittaa sitä, että kun lapset, nuoret ja lapsiperheet eivät enää ole painopistealue, näiden asukkaiden asioihin ryhdytään tekemään parannuksia.

Nähtäväksi jää, miten 2.5.2005 pidettävä valtuustonkokous linjaa ns. "hallitussopimuksesta", ja mitä konkreettisia asioita seuraavalla vaalikaudella aiotaan toteuttaa. Tähän "hallitusohjelmaan" ovat kaikki valtuustoryhmät saaneet esittää itselleen tärkeitä asioita. "Hallitusneuvotteluita" on johtanut kokoomus, joka varmasti muutaman muun puolueen kanssa linjaa hyvin pitkälle sen, mitä tässä paperissa lopulta on.

Toivoa sopii, että keskustelu paperista ei jumiudu yhden sillan rakentamiseen vaan saamme "hallitussopimukseen" ihmisten hyvinvointiin liittyviä asioita. Lopulta on kai niin, että jos jokin ryhmä ei pysty tätä paperia hyväksymään, niin ryhmä jää ns. oppositioon. Tarkoituksena lienee, että kaikki ryhmät voisivat hyväksyä ns. "hallitussopimuksen".

Turku-strategian pohjalta laaditaan myös sektorikohtaisia toimenpideohjelmaa. Itse osallistun tähän työhön opetuslautakunnan kautta. Opetustoimen puolella olemme useissa kokouksissa istuneet kolmatta tuntia keskustelemassa ja äänestämässä asioista. Taloudelliset raamit ovat tiukat. Näissä puitteissa yritämme tehdä ratkaisuja, joilla turvataan laadukas opetus ja oppimisympäristö lapsille ja nuorille. Vaikeaa se kuitenkin on, ja leikkauksiakin on jouduttu tekemään.

Sellaista tällä kertaa. Hohto valtuustotyöstä ei ole mennyt, mutta samaa kullan kimallusta siinä ei ole enää kuin ensimmäisellä kokouskerralla. Kunnallispolitiikka on rankkaa puurtamista ja vie yllättävä paljon aikaa, jos tahtoo paneutua asioihin kunnolla. Hyvää kesän odotusta kaikille ja onnea viimeisiin tentteihin. Itse kirjoittelen tässä työharjoittelun ja politiikanteon ohessa gradua. Valmistuminen häämöttää uhkaavasti!

Missä se valtuutetun valta olikaan?

Mira Ojalehto

Pienellä paikkakunnalla valtuutettu ei elä ylhäisessä norsunluutornissaan. Siitä lähtien, kun tulin valituksi valtuustoon Kauhajoella, en ole kertaakaan käynyt siellä kaupassa, elokuvissa tai baarissa ilman, että joku tulisi juttelemaan kunnallispolitiikasta. Aloittelijasta se tuntuu vähän oudolta, että tutut tai aivan tuntemattomat kysyvät mielipiteitäni kassajonossa, kirjoittavat sähköpostia tai soittavat. Yhtäkkiä sillä onkin merkitystä, mitä minä ajattelen tai miten paljon tiedän jostakin asiasta. Ainakin paikkakuntalaisten mielestä valtuutetun pesti nostaa siis valtaan ja maineeseen.

Kauhajoen 35 valtuutetun joukossa istuu 26 miestä, yhteensä 11 maanviljelijää ja kaksi alle 30-vuotiasta. Tyypillisen eteläpohjalaisen pitäjän mukaisesti Keskustan valta on meilläkin vahva, 18 valtuutetun voimin heillä on yksinkertainen enemmistö. Kun kiittäviä kaljuja ja harmaita hapsia on takarivissä istuvan untuvikon edessä useamman rivin verran, oman läsnäolon tarpeellisuus valtuustosalissa jotenkin konkretisoituu. Olen kirjaimellisesti punaisena vaatteena muistuttamassa nuorten ja naisten olemassaolosta.

Kuluneen kevään aikana on kaupungin asioita oppinut katselemaan uusin silmin. Samalla nämä kuukaudet ovat myös muuttaneet minua kyynisemmäksi vaikuttamisen mahdollisuuksien suhteen. Valtuutetut ovat aika vallattomia virkamiehiin nähden.

Omat näköalapaikkani valtuuston lisäksi ovat ympäristö- ja sivistyslautakunnassa. Lautakunnissa asiat tuodaan käsittelyyn käytännössä valmiiksi pureskeltuina. Esittelijä, esimerkiksi ympäristölautakunnassa kaupungin ympäristöjohtaja, on muotoillut valmiin päätösehdotuksen. Hän on virkansa puolesta asiantuntija ja hänen tietämyksensä yli on lautakunnan jäsenten vaikea kävellä.

Toisissa elimissä käydään toki aktiivista keskustelua ja uskalletaan kyseenalaistaa, mutta toisiin näyttää päätyneen joukko ihmisiä, jotka eivät saa suutaan auki. Jos lautakunta tyytyy pilkunviilaajan rooliinsa, niin

useimmiten pöytäkirjaan kirjataan: "Esittelijän päätösehdotus hyväksyttiin keskustelun jälkeen."

Vaikuttamisen mahdollisuus on tietysti olemassa, mutta sitä on opittava käyttämään. Jaa- ja ei-änten lisäksi on aina olemassa kolmansiä vaihtoehtoja. On siis opeteltava järjestelmän tavoille ja vaikutettava oikeassa vaiheessa. Tiedon puutteesta en valtuutettuna valittaisi, siksi paljon materiaalia aiheesta kuin aiheesta tuntuu löytyvän. Postiluukusta putoilevan paperin rökkiöitä voi vain katsoa ja ihmetellä, lukevatko kaikki muut selvityksiä ja talousarvion toteutumiskertomuksia yhtä tunnollisesti kuin minä yritän niihin perehtyä. Tiedon puutteen sijaan taitaa useimmiten puuttua kiinnostus tai ymmärrys.

Vaikeinta valtuutetun homman opettelussa on pitää kokonaisuus alati mielessään. Voisin puhua kaikkien investointien puolesta ja tukea kaikkia kehityshankkeita. Toisaalta taas kuulostaa hirveän järkevältä, että kaupungin talous on saatava tasapainoon ja säästöjä saatava aikaan. Tähän mennessä olen äänestänyt seututietoverkon rakentamisen puolesta, ollut lakkauttamassa yhtä kyläkoulua ja vastustanut ehdottomasti Speedway-ratahankkeen kuntaosuutta. Päätöksenteon suurin vaikeus on mahdottomuudessa asettaa tärkeys-järjestykseen täysin eri sarjoissa painivia asioita.

Filosofisesta pohdinnasta en ole koskaan innostunut, mutta kunnallispolitiikka näyttää osoittavan sen ajoittaisen tarpeellisuuden. On pohdittava omia arvoja, hahmotettava kokonaisuus ja nähtävä edemmäs tulevaisuuteen. Lisäksi on itse kaivettava tietoa, kysyttävä ja epäiltävä. Paljon on keltanokalla opittavaa, mutta eihän kukaan ole seppä syntyessään. Isällistä tukea ja kahvipöytäseuraa tuntuu nuorelle naisvaltuutetulle ainakin löytyvän!

TULE TEKEMÄÄN POLIITTISTA HISTORIAA

kampuksella **JA** kaupungissa

www.tovi.fi

Ole realistinen
- vaadi mahdottomia.

Tasa-arvo, suvaitsevaisuus ja kestävä
kehitys - vihreää toimintaa yliopistolla
jo vuodesta 2003.

TURUN OPISKELEVAT VIHREÄT

www.turunseudunvihreat.fi

Enemmän aikaa,
vähemmän roinaa.

Reilua ja kaavoihin kangistumatonta politiikkaa
nykyisten ja tulevien turkulaisten hyväksi.

TURUN SEUDUN VIHREÄT

REILU JUOMINEN

EDISTÄÄ

HENGITYSTÄ

Räventola
PROFFEAN
K E L L A R I

REHTORINPELLONKATU 6

PUH. 250 5515

**Walpon kesäpoika Matias
toivottaa lukijoille erinomaisen
mukavaa ja rentouttavaa kesää!**

**Ja muistathan kesätenttien
(17. kesäkuuta ja 12. elokuuta)
jälkeiset tapaamiset
ravintolalaiva Papa Joessa!**

Poliittista realismia on kuulua liittoon jo opiskeluaikana

Oma liittosi

www.sval.fi

